

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Desi de această dată s-a dovedit ceva mai subtilă, Puterea de la București a rămas la fel de perfidă

După ce s-a opus mai bine de doi ani cu totă energie venirii Regelui Mihai I în țara sa, făcându-uz de toate mijloacele și metodele ce-i sunt specifice, Puterea instalată la București a dat dovadă de "mărinime" în timpul sărbătorilor pascale ale anului 1992, "îngăduindu-i" ceteanului roman Mihai de Hohenzollern să revină, după 44 de ani, în țară. Doar pentru trei zile. Bineîntele că dacă nu ar fi existat o uriasă presiune a forțelor sănătoase ale societății civile românești, a partidelor democratice și a forțelor democratice internaționale, Puterea nu ar fi acceptat niciodată acea vizită, rămasă memorabilă. A făcut-o totuși, dar s-a lecuit definitiv. Amploarea manifestărilor de dragoste și loialitate făcute de poporul roman Suveranului său legitim i-a însărcinat realmente pe imbuiații republicanii, scoliti la Moscova sau la Stefan Gheorghiu. Și, mai ales, i-a făcut inflexibili, determinându-i să nu mai comită și a doua oară aceeași "greșeală". Asumându-și inclusiv riscul de a deveni ridicolă, Puterea de la București s-a legat de preteze minore, iar atunci când nu au existat le-a inventat pur și simplu, pentru a impiedica o nouă vizită a Regelui Mihai în România. Și a reușit, chiar dacă s-a încărcat de abiecție și de ridicol. În acest an, având deja o bogată experiență anterioară acumulată în această acțiune politică, Puterea a renunțat la primițivismul demersurilor anterioare, devenind mai subtilă, dar ramanând la fel de perfidă. A acceptat inițierea negocierilor pentru perfectarea vizitei și chiar le-a purtat în mod civilizat, conform uzanelor diplomatic. Principaliii negociatori au fost domnii Gheorghe Antoniade, șeful Casei Regale, trimis special la București al M.S. Regale, și Ion Gorîț secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe. La negocieri, participate în perioada 8-28 aprilie, au mai cățiva demnitari de la București, iar M.S. Regele Mihai a fost în legătură permanentă cu dl Antoniade. Dacă initial Guvernul român s-a manifestat, prin reprezentanții săi, ca un partener de discuții binevoitor și bine intenționat, incelul cu incelul a devenit rigid și inflexibil, condiționându-și acordul de respectare unui program propus de autoritățile de la București și stabilirea unui loc de rezidență inacceptabil pentru M.S. Conform

programului propus de Guvern, cea mai mare parte a timpului șederii M.S. în România ar fi fost afectată... servitului meselor și odihnei! Iar pentru a preîntâmpina manifestările promonarhistice și antimonorhistice, despre iminența cărora Guvernul român era informat (?!), s-a propus ca reședință a M.S. Regele o vilă care i-a aparținut fostului dictator, situată la 27 km de Timișoara. Dacă pentru un uzurpator este un act absolut firesc să se lăfăie în palatul unui rege legitim, reciproca nu poate fi niciodată valabilă. Izbindu-se de refuzul ferm și riguros argumentat al M.S. Guvern

român a recurs la o altă găseală: i-a adresat Regelui invitația sa de a veni în țară, "manifestând disponibilitatea de a asigura buna organizare și desfășurare a acestei vizite". Ce se ascunde în dosul acestei "disponibilități" este lesne de bănuit. Întreaga vizită ar fi urmată a se desfășura sub controlul strict al guvernului. Care guvern s-a arătat deosebit de generos: s-a oferit să pună la dispoziția M.S. un avion ROMBAC, corpuși de pază și de gardă, ba propus chiar și trei variante pentru vizită: București, Putna și Curtea de Argeș. Regele urmând să aleagă una dintre ele.

Regelui nu aveau de ce să se teamă nici dl Gorîț, nici dl Meleşcanu, nici dl Văcăroiu, nici dl Hrebenciuc, pentru că M.S. nu va putea fi niciodată nici secretar de stat, nici ministru de externe, nici prim-ministru, nici infractor dovedit. M.S. nu poate fi decât Rege și, în această calitate, sef al statului. Singurul om care se teme de Regele Mihai este cel care îl auzură locul și funcția din fruntea statului. În această etapă a istoriei României, el poate un nume care pe zi ce trece devine tot mai odios poporului român: Ion Ilie Iliescu.

Mircea Vlad

Maxima săptămânii:
**"Sunt oameni care, cu cât îți spun mai multe lucruri, cu atât
 parcă nu-ți spun nimic." (Ion Minulescu)**

Lemeride

4-10 Mai (Florar)

Acest splendid monument închinat marelui om politic Ion C. Brătianu a fost demolat de administrația comunistă

În intervalul acestuia, pe 6 mai, ne amintim de dreptul și răbdătorul Iov, care se numără printre sfintii importanți din Vechiul Testament. Era bogat, fericit și respectat în țara sa, când Satan îi încerca tăria credinței, aruncându-l în cea mai mare nizerie și nenorocire. Dar Iov, în loc să se revolte împotriva Domnului, spune: "Domnul a dat, Domnul a luat; să nu mă Domnului!" RINE-CUVANTAT! Când prietenii îi spun că pentru ticălosile sale plătește acum, Iov, care se știa drept în fața Domnului, raspunde distingând suferința de rau și de pedepsă.

La sfârșit, Domnul binecuvantează starea lui Iov, dându-i chiar mai mult decât a avut.

Protest

Noi, micii proprietari ai terenurilor pomicole și viticole, pasuni și forestiere din localitatea Negreni, comună Licurici, județul GORJ, TERENURI CU SUBSOL GAZE și PETROL, vă rugăm să restituim proiectul Legii exproprierii noastre pentru cauza de utilitate publică, pentru că:

- Este în contradicție cu Constituția, care garantează proprietatea noastră asupra arabilului, iar a statului **numai** asupra petrolierului, fără diminuarea arabilului.

- Este în contradicție cu Legea 18/1991, care foarte bine prevede despăgubiri și refacerea arabilului.

- Nimeni nu ne-a expropriat în decursul istoriei, nici chiar tiranul. Petrolul nu poate înlocui alimentele.

- Până în 1992, am primit (umilitor) numai 10 (zece) bani pe m.p., iar acum vor să ne dezmoștenescă, contrar revoluției și privatizării????!!

- Propunem variantele: asociere ca acționari, proporțional cu contravaloarea pământului și credite convenabile acordate de stat, sau să fin despăgubii anual conform Legii 18/1991, echivalent în produse prin negocieri. În caz contrar, noi nu putem intra în greva foamei, căci trebuie să lăcurmă pământul lasat de străbuni. Nu există pret pentru acest pământ decât prețul vieții noastre, dacă se va reuși să se treacă peste cadavrele noastre.

Rădulescu Aurelia
 Rădulescu Constantin
 Urdăreanu Constantin
 Urdăreanu Costel
 Beșcucă Maria

Chirica Mihail
 Triculescu Alex
 Triculescu Veronica
 Doru Daniela
 Doru Octavian
 Gherasie Constantin

CURSURI

PNTCD filiala sectorul 1, anunță deschiderea unor cursuri de limbi clasice - latina și greaca veche - ca și unor cursuri de limbi moderne - germană și franceză - pentru începători și avansați, elevi și adulți, în zilele de miercuri și vineri între orele 10:15 și 16:15.

Sedintele bisăptămânale vor fi conduse de prof. Burtea T. Dumitru, pe baza metodei lingvistice contrastive, taxa de participare fiind de 6000 lei pe lună.

Pentru inscrieri și informații suplimentare doritorii se vor adresa la sediul PNTCD, filiala sectorului 1, în Bd Carol I nr. 34, clădirea B - parter, zilnic între orele 13-18.

PNTCD, filiala sectorului 1, poate oferi consultații săptămânale studenților la Facultatea de Drept pentru cursurile de Istoria Statului și a Dreptului românesc pentru tinerii membrii PNTCD preocupati de viața politică a României, inclusiv de polițologia practică a succesului.

Cei interesați se vor adresa la sediul PNTCD, filiala sectorului 1, în fiecare zi de marți, între orele 9:30-13:30, când se va putea discuta și cu susținătorul lor, cursul inițiat urmând să înceapă după data de 3 mai a.c.

4.05.1891: Se stinge Ion C. Brătianu, mare patriot și om politic clarvăzător. A fost unul din capii revoluției de la 1848, luptător dărz pentru Unire, militant pentru alegerea unui Domn străin, artizan al transformării României în Regat, șef al Partidului Liberal.

5.05.1927: Se înființează la București, Institutul de cercetări și stațiuni agronomice din România.

6.05.1729: Ioan Inocențiu Micu, patriot român și cărturar de seamă, este numit Episcop al românilor grecocatolici și ocupă un loc în Dieta Transilvaniei.

7.05.1927: Partidele de orientare social-democrată din țara noastră decid să se unifice, astfel formându-se Partidul Social-Democrat din România.

8.05.1885: Trupa de operă a Teatrului Național din București dă primul spectacol în limba română cu opera "Linda de Chamomix" de Donizetti.

9.05.1895: Se naște la Lancrăm (Alba) filozof și poetul Lucian Blaga.

10.05.1991: Apare primul număr al ziarului "Cotidianul".

Dr. Mihnea Dragomir

Cititorii întrebă, medicul răspunde

● **Domnișoara Ruxandra Florescu, din București, sectorul 2,** suferă de **rinită alergică**, care se acutizează în fiecare primăvară. Vă rog să treceți pe la cabinetul nostru, unde o să primiți un bilet de trimitere la secția de alergologie a spitalelui Malaxa, pentru testare de alergie, după care o să mai discutăm.

● **Domnul Paul Ionescu, pensionar din Călafat**, când veți mai veni la rudele din București, veniți și pe la noi. Durerile pe care le aveți la nivelul fracturii de humerus se pot rezolva, dacă nu complet, către parțial. Vă putem da de la noi Indometacin tablete, Dolorfug tablete și o trimisare la balneofizioterapie, Spitalul Municipal, pentru o serie de proceduri. Vă așteptăm.

● **Doamna Elsa Anca, din București**, suferind de **spondiloza cervicală și bloc de ramură stângă**. Vă trimitem din farmacia noastră Digoxin 30 tablete, din care să luati 1 tb - 4 zile pe săptămână, Risordem, 5 mg. căte una înaintea unui efort susținut (plecare în oraș, urcarea unei scări), iar restul, Piroxican, Cloroxogana și Aspacardin, vi le trecem pe o rețetă compensată 75%. Nu mai este nevoie, luând Risordem, să mai luai Nitroglicerină.

● **Domnului Dinică Radu**, suferind de **migrenă**, îi recomandăm de la noi 32 tablete Doliprane, din care va lua 4 tb/zi. Îl așteptăm la control după 8 zile, după terminarea tratamentului.

Apel umanitar

Se caută de urgență CALCITONINĂ pentru un bolnav de al nostru, cu metastază ososă. Telefonati de urgență la cabinetul nostru - telefon 614.32.64, în cursul dimineații.

● **Tuturor pacientilor și cunoștuților noștri**, le urăm "Sărbători fericite!" și din tot sufletul "Hristos a inviat!".

Dr. Maria-Jana Vissarion
 Dr. George Calalb

Dreptatea

Secretar general de redacție:
 MIRCEA VLAD

Şefi de departamente:

DĂN BĂNICĂ: informații

OVIDIU PÂTRASCU: politice

ȘTEFAN CALIGĂ: internațional

IOAN FRANCU: sport

Fotoreporter: PETTER GHEORGHE

Grafică și machetare:
 IOANA BERCIU

Secretariat:

MIHAELA MANOLACHE

Finanță-contabilitate:

ECATERINA BUCA

Juridic:

GHEORGHE POPESCU

Departamentul publicitate și marketing:

MARIA CĂPĂTĂNA

Documentare:

CONSTANTIN CEACU

Difuzare:

LIVIU VATĂ

Curier:

LUMINIȚA DAMIAN

Corespondenți speciali:

SUA: SILVIA DUTCHEVICI

SUA și CANADA: ADRIAN MIHAEL

GRIGOROPOL

Geneva, München:

STELIAN IONESCU

Tuttingen: RADU PATARLAEGEANU

Corespondenți teritoriali:

SORIN GRECU - Cluj

TICU CIUBOTARU - Galați

VIRGIL COSMA - Iași

TOMA EDUARD DINU - Iași

RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara

NICU VRANCEANU - Bacău

COSTEL IONESCU - Brașov

MĂLIN DUMITRIU - Alba

VASILE VASILICA - Alba

IONEL BOȚEA - Caraș Severin

FLAVIU BREZEANU - Brăila

FLORIN RĂDULESCU - Vrancea

MIHAI ENCIU - Slobozia

GHEORGHE SIMIANU - Suceava

AUREL TEODORESCU - Argeș

DIANA MUNTEANU - Prahova

CĂTALIN MUNTEANU - Prahova

MIHAI BARBU - Valea Jiului

GHEORGHE TUDORAN - Arad

DANTE M.C. SEDAN - Timiș

PANAIT STĂNESCU BELLU - Timiș

VICTOR PIETREANU - Teleorman

SORIN CUCUREZAN - Teleorman

IOAN GAVRILA - Tulcea

MICU DAN GRIG - Bihor

Redacția și administrația:

Calea Victoriei nr. 133, et. 2

Tel. 650.41.25,

Fax 650.44.44.

70179, București, sector 1

Cont virament nr. 4510510106

BCS, filiala SMB.

Tehnoredactare computerizată:

RL - Info Team:

Şefi tură calculator:

Mihnea Radu

Aurel Neagu

Tiparul executat la

tipografia Societății

"R"

Locația:

București, Calea Victoriei nr. 133, et. 2, sectorul 1, tel. 650.41.25, fax:

650.64.44. Cont.virament 45.10.50.11.06 BCR SMB.

Suma de lei s-a depus cu chit, nr. mandat postat

în cont sau disponibil de plată în

termen de 30 de zile.

Formularul de abonament

pe care îl trimiteți

este disponibil pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

în secțiunea "Abonamente".

Pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

veți găsi și informații

despre termenul de plată și

condițiile de plată.

În plus, pe site-ul nostru

www.dreptatea.ro

Primim la redacție

Stimări și dragi români, stimări domnule redactor și, stimări redactor ai ziarului Dreptatea.

De la mare departare, vă adresez D-voastră, credincioșii ai Dreptății și slujitorii ai literelor, dorința și rugămintea care speră să fie auzită și realizată prin bunăvointa D-voastră.

Numele meu este Viorica Mihai, și doar de trei ani suntem cu toții departe de cei din drum, dar imina și sufletele noastre sunt mereu ACOLO. Este foarte grea dezrădăcinarea, dar mai grea este DORUL de căută. Ne rugăm bunicul DUMNEZEU să ne pună sănătate pe tot, ca răspindă în Lumea Mare și cei mulți rămași acasă.

Noi, întreaga familie locuim în Wilkes-Barre, PA, fiind prima găzduie a noastră. Cinci, totu 3 sunt ocupati cu scăala, balanțul, studenții mă și Medicina, fizica mijlocie, studență anul 1 la Relații Internaționale și Diplomatică, la Wilkes University, iar mezzina, clasa a 11-a la "Meyer" H. School.

Dragii noștri români, vă deranjez cu aceste cărțile rânduri ale mele acasă în preajma Sfîntei Sărbători a Pastei - Invieră Domului - rugându-vă ca prin ziarul Dreptatea, să dapi găsă și lumină împărăților mesajului, sentimentului și urâri mele, ca răga către Dumnezeu, să intre în casela celor credincioși Dreptății.

Românii din U.S.A. le-am oferit prin Micro Magazin prima publicație în limba română, care apare la New York.

În speranță Ruga mea va ajunge în timp, iar eu nu vă cer mult și consideră că merită auzită de toți cei mulți și dragi, atunci vă rog respectuos pe dumneavoastră, să fiți purtătorii mesajului ei.

Vă mulțumesc, pentru timpul d-voastră acordat acestor rânduri, pentru ajutorul și înțelegerea care sper că o voi primi.

Vă mulțumim la tot de la Dreptatea, pentru munca și dăruirea d-voastră, care o faceti pentru astăzi suflete și inimi românești.

Cu dragoste și considerație, Viorica Mihai

15 Carlisle st.
Wilkes-Barre, PA, 18702

Rugă către Dumnezeu
Bate Doamne toaca tare,
Din hotare la hotare,
Că suntem în Postul Mare,
Din Sighet la Neagra Mare,
Bate Doamne toaca-n lung
Din Tisa, până peste Prut,
Peste dealuri, peste munte,
La români noștri mulți.

Dă Doamne Tu, Puterea,
Dă Doamne Tu, Averea,
Unitatea și Curajul,
Pentru și întări Neamul,
Neamul nostru românesc,
Cel cu sângie Vitejesc,
Din Decebal și Traian,
De-a lui Iancu și Stefan.

Iar, celor îndepărtați,
De pe gleă lor plecati,
Ai Tu Doamne grija lor

Stă păzește-i Tu de râu,

C-ai plecat în Lumea Mare,

Cu dorul de Libertate,

Să nu hăz de la neșeput,

Vata, Nouii Venit.

Căt de bine, căt de rău,

Căt de greu, căt de usor,

Numai er și Dumnezeu,

Știi, ce-i în sufletul lor

Doamne, asculta Ruga mea,

Să dă la românilor,

Sfânta Binecuvântare,

Din Lumina Paștelui,

Zina-n care Iisus Fiul,

Din morțitate, să-i ridicăt,

Pentru mantuirea noastră

Azi,

Christos a Invitat.

Viorica Mihai
30 martie 1994

Asociația Națională a Proprietarilor și Acționarilor din Agricultură PROPACT

Căteasca - 7 Mai, a doua Câmpie a Libertății

PROPACTUL - Sindicatul Național al Tânărului Român, chemă pe toți acționari, pe toți proprietarii de pământ din agricultură, pe toți specialistii, în ziua de 7 Mai la Căteasca Argeș, unde se va hotărî dumul agriculturii românești. Nu există libertate fără proprietate, iarăși de ce la Căteasca PROPACTUL va încerca să realizeze o nouă Câmpie a Libertății României.

Așteptăm reprezentanții PROPACT din toate județele țării, așteptăm tânăr și acționari din fiecare sat și fiecare comună din țară, așteptăm și toți cei mulți și mai uniți, cu atât va fi mai bine pentru noi toți. Suntem peste 9 milioane de proprietari de pământ, de acționari (fieciu fără voră noastră), de lucrători în agricultură, de specialiști. Când toți vom fi unii între o singură forță națională, nici o putere își va permite să ne trateze cum ne tratează cei care sunt aini la putere.

Înțelegem că ce am invitat aici conducerile tuturor Partidelor din CDR, PD (FSN), PNL, partidele parlamentare, toate cultele din România, liderii tuturor Sindicatelor din România, toate formațiunile civice și sociale, toată presa, centrală și locală, din toată țara, radioul, posturile străine de radio din România, Televiziunea Română, TV Sot, Antena 1 și alte posturi de televiziune locale sau străine.

Am invitat aici Președintia României, Guvernul României, reprezentanții Academiei de Științe Agricole, Instituțele de Agronomie,

de medicină veterinară. Am invitat toate Ambasadele, care au reprezentanți la București, să participe la această mare manifestație națională.

Sămbătă, 7 mai, la ora 9 va începe slujba în biserică din Căteasca, oficiată de un sobor de preoți argeșeni, preoți veniți special din țară, părintele Galeriu; părintele Mehedinti, alti preoți cunoscuți. Patriarul Român încearcă să invită speciațial, ca și alți preoți cunoscuți ai tuturor cultelor din țară.

La ora 11 - în fața Căminului Cultural, în aer liber, va avea loc desfașurarea adunarilor la care vă așteptăm pe toți să ne onorezi cu prezența. Numai prezența DVS va confișta atașamentul și respectul pe care îl acordăți tânărului român.

Cei care, din diferite motive, absolut independențe de voința noastră, nu ați primit invitația noastră, vă rugăm să vă considerați invitații noștri prin amabilitatea presei noastre centrale.

Deci, pe 7 mai, poporul român își dă o întâlnire istorică în comuna Căteasca, jud. Argeș.

Credem că de data aceasta argeșenii vor fi la mare înălțime.

AŞA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU!

PRESEDENTĂ,
PROF. DAN DRĂGHICI
CONSILIUL FEDERAL NAȚIONAL PROPACT

Am trăit să o vedem și pe asta! După 41 de ani, din nou la București un Festival Mondial. Nu al tineretului, nu al comunităților, dar că se poate de festiv și de mondial. Pentru că la fel ca în 1953, a fost exact ce-i lipsea unui chel sărac, care nu avea nici măcar după ce bea apă. Atunci, în altă tranziție, de la bunăstare la economia comunistă, înțometăți ca să nu mișcăm în front, însăpmântăți ca să nu crăciuim când ni se lăua pământul, și casa, și viața, umilițe de trupele cazacilor din stepă, de tiganii-activiști și de securiști-satrapii, decimați la Sighet, Gherla, Aiud și Rm. Sărat, îngrișând pământul cu carne fragedă a eroilor din Munții Făgărașului, an Banatului sau ai Parangului, atunci, în '53, ca un cumplit blestem, a mai căzut o beleacă pe capul românilor. Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților. Precedă și urmă de o cumpălită saracie și de posturi în care și marmelada era un produs de lux. Dar prijele de sinistra potențială, în care musafirilor sositii din cele patru colțuri ale lumii trebuie să li se arate ralul comunist. Drept care, pentru o perioadă infinită de timp, românul a putut vedea - și gusa uneori și înțuit, și carnea, și frânza, și peștele, și cătele de care uitase de anii de zile. Prijele pentru

Uniunea Națională pentru Victoria Revoluției

Comunicat

1. Protestăm față de umflarea bugetului Parlamentului pentru vizitele turistice ale "aleșilor", față de tentativele de control economic personal cu iz de trafic de influență pe care le fac prin țara unii "inviolabili". Protestăm de asemenea față de rezultatele forumului internațional "Crans-Montana" organizat la București, care s-a soldat cu manifestarea cultului personalității președintelui Iliescu, în locul unor rezultate fructuoase concrete privind progresul real al țării.

2. U.N.V.R. denunță instaurarea Dictaturii Bicefală a Parlamentului concretizată prin controlul total al Audiovizualului Public, armă de cea mai mare eficacitate pentru anihilarea libertății de exprimare și de informare.

3. Aservirea audiovizualului public de către un Parlament al celor 55% în detrimentul celorlalte persoane sau organizații alese ori reprezentanților puterilor statului este semnalul unei confruntări majore între expoziții legislative și execuțive ai partidului totalitar față de care poporul Suveran este legitimat să apeleze la Ultima Soluție.

3. Suspendarea, la 25 aprilie 1994, a Hotărârii Guvernamentale privind demiterea primarului Vrăbieșcu și repunerea sa în funcție reprezentă o corecție binemeritată

aplicată executivului care a demis abuziv pe primar.

Judecarea de fond programată abia la 23 mai 1994 prelungeste nejustificat tensiunea socială, blocând activitatea primăriei și amplifică cheltuielile electorale.

Ne pronunțăm pentru casarea Hotărârii Guvernamentale, anularea alegerilor programate la 5 iunie 1994, obligarea primului ministru și a prefectului să plătească solidar sutele de milioane cheltuite pentru anchete cu substrat politic și în scopuri electorale, sesizarea procurării pentru infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor publice cu urmări deosebite de grave (art. 248 CP) și ofensă adusă autorității (art. 238 CP), într-un stat de drept, nici un funcționar, de nici un rang, nu este deasupra legii.

Pentru a dovedi electoratu și justificație auzorii sale, sugerăm primarului Vrăbieșcu să propună consultul de sector (conform Legii 69/91, art. 43, lit. c) consultarea populației prin Referendum asupra modului de exercitare a atribuțiilor legale în perioada 1992-1994.

**Președinte Executiv - în exercițiu -
ing. Gheorghe Răileanu**

Anunț

"RESPONSABILITATEA CIVICĂ, RESPECTAREA ÎNDATORIRILOR PE CARE OAMENII LE AU FAȚĂ DE SOCIETATE"

19.05.1994: Dr. ec. Mircea Ciuhara - director al departamentului "Finanțe" - conferință de temă: "LEGEA BUGETE-LOR LOCALE".

26.05.1994: Dr. av. Răvan Dobrescu - deputat, membru supleant al Biroului de Conducere al PNȚCD - va conferință de temă: "100 DE ANI DE LA PROCESUL MEMORANDILOR".

**Secretar general, Vlad Roșca
Președinte, Ion Lambru**

Organizația Muncitoarească Centrală a PNȚCD anunță membri și simpatizanți săi că în cursul lunii mai 1994, în ziile de joi 5-12-19-26.05.1994, la ora 17, la sediul central din B-dul Carol I, nr. 34, în corpul B, etaj I, se vor ține conferințe în spiritul doctrinei și programului partidului nostru, după cum urmează:

5.05.1994: Dr. ec. Aurel Vlaicu - membru al O.M.C. a PNȚCD la conferință de temă: "CAMPAÑIA ELECTORALĂ ÎN VIZU-NEA PNȚCD".

12.05.1994: Dr. prof. univ. Gheorghe Ceașescu - membru al Consiliului Director al Alianței Civice va conferință de temă:

Majestate,

Cu ocazia Sfintelor Sărbători ale Paștelui, permit-ne să vă adresăm tradiționala urare:

Sărbători fericite pentru Majestatea Voastră și Familia Regală.

Christos a Invitat!

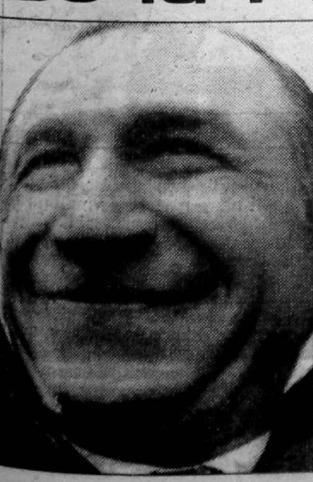
Vizita Majestății Voastre să fie un semn al învierii neamului nostru, să redea încrederea poporului român.

Sperăm că Majestatea Voastră va sta din nou, căd mai curând, pe tronul României.

Așa să ne auite Dumnezeu!

Președintele Organizației Muncitorești Centrale a PNȚCD, Ion Lambru

De la Festival la Forum

Dreptatea

nere în scenă a unei propagande prezidențiale vecine cu paranoia împușcatului, prin grandioare, prin frecvența zâmbetului cunoșcut pe ecranele televizoarelor, prin uriașul aparat de securitate, prin plantări de flori, construcții ridicate peste noapte și, mai ales, prin bani risipiti. Ce vrei ceea mai odios decât cheltuirea a mai bine de 20 miliarde lei pentru definitivarea piramidei lui Ceaușescu de către urmăslul său, Iliescu, dar folosind ca paravan Parlament - vezi denumirea - în timp ce se știe de mii de tineri n-au nici o perspectivă pentru interemearea unei familiile, cătă vreme blocurile începute cu 5-6 ani în urmă se dislocă sub loviturile vremii și ale hotărărilor în Călărași, Dudești, Traian, Văcărești, formând un cartier al fantomelor, bandiților, gunoielor, sobolanilor, noroaierilor și căinilor de prispă. Ce sinistra bătăie de joc căd cumpără Mercedes, Volvo, Opel Vectra și alte mașini de lux pentru amețirea musafirilor, dulce legături, prin gropile asfaltului bucureștean, în timp ce biul român are nevoie de ani buni, dacă nu măncă nimic, pentru a achiziționa o biată Dacie demodată și prost facută. Că dispese trebuie să aibă organizatorii nouului Festival traversat în Forum, ca să întindă mese copioase, pline de toate bunățile pământului, în timp ce locuinții sări, cu un salar minim de 60.000 lei, dar cu o întreținere de 25-30.000 lei, și ea în perman-

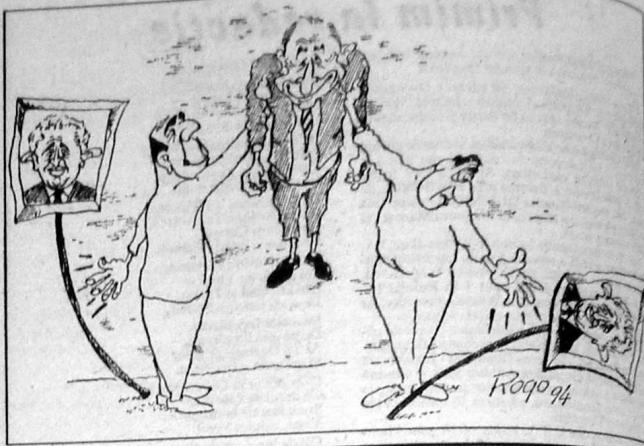
(Continuare în pagina 4)

(Continuare din pagina 3)

nentă urcăre, abia mai poate lucru cu ce-i rămâne, 300 legături de coapă sau (mușii) ridichi, ori 150 kg de faimă neagră, sau 10 kg de carne. Iar dacă i-să au rupt pantofii, nu mai poate mânca nimic, dacă vrea să nu se ducă decât la sănătă. Ce stăntă nerușinare, baia de lumini din centrul Capitalei din noile Fornumului-Festival, când biețul cetățean plătește acum kibowatul marin cu aproape 50%, iar primăriile opresc iluminatul periferiilor - cartierul Titan a "strălucit" în acele nopți prin întuneric - pentru a mai echilibra risipa noilor Potemkini. Cât fariseism să dai drumul tuturor artezienelor, pentru a rivaliza cu Versailles, în timp ce locuitul micului Paris are la robinet pentru băut, apă caldă, iar pentru spălat, apă rece. Niciodată amândouă în același timp și descozi, nu mai sus de etajul 6. Și căta nerușinare a etalat Puterea în aceste zile, așezând în fruntea organizatorilor pe protecțorii hoților și tăcăuții mafioților, cel care a dat tării unitatea de măsură a corupției. Tot luxul și totă abundența au fost puse la punct pe seamă contribuabilității români, strivit de cea mai dură fiscalitate din Europa, silit să dea bîr și pe ce nu

are, cu un stat care cheltuie inutil pe elicoptere de pază, dotări sofisticate antiteroriste, circulație blocată pentru protecția invitaților, dintr-un buget care nici macar nu există! Pentru ce? Pentru ca îl președinte să și poată împărtă conciliant însemnul său zâmbet între Arafat și Peres, ocupând prompt locul celui căzut în cazarma tărgovișteană, pentru a arăta lumii continuitatea vocației mediatoare la români. Pentru ce? Pentru ca guvernările să și mai clătesc puțin față terfelită de corupție și incompetență, în comparația unor figuri politice din afară, cunoscute și apreciate. Ca doar și predecesorii său plimbăt în calești regale și în Cadillac-uri prezidențiale! Pentru ce? Pentru ca partidul unic de guvernământ să și etaleze liderii, căt mai umflați în piele și în guse, căciitori unici ai unui nepreu spectacol de sunet, rușine și sfidare. Un alt Festival, în aceeași țară agonizantă, săracită și disperată. Acum, dî Iliescu și partidul color trei roze au realizat opera vieții lor: tichia de mărgărită pentru capul unei Români pleșuve.

H. Ornic

Ce nu ne-a spus Rodica Beceanu despre vizita lui Ion Iliescu în Franța

În zilele de 14, 15 și 16 aprilie 1994, Iliescu Ion i-a făcut o vizită (protocolară) omologului său francez, dî François Mitterrand. Astă se știe. Dar ce nu se știe, sau se știe mai puțin, este reacția băjeniștilor români din Franța prilejuită de respectiva vizită. Liga Asociațiilor Române din Franța ne-a pus la dispoziție o serie de documente care ne dau dreptul să credem că turistul nostru național nu i-a fos prea moale.

Astfel, încă din 10 martie, Liga a înaintat președintelui, primului ministru și Adunării Naționale un "Protest", prin care se opunea vizitei oficiale a șefului statului român și cerea anularea invitației. În sprijinul cererii lor, români aduceau ca argument faptul că sus-numitul se face nedemn de a fi primit oficial, în Franța, fiind "vinovat de crime împotriva umanității și crime împotriva propriului popor".

In continuare, documentul arată că, "sub masca unui «democratism» abia vizibil, a unui «plurișipartism» și a unei «orientări către economia de piață», el a reușit, într-o propagandă necinstituită, să facă să eales «președintele» al României". Și și-a dezvăluat politica prosovietică prin semnarea unui pact cu Gorbaciov în aprilie 1990. Tânărând seama de toate acestea, semnatarii protestului anunță că, sprijinindu-se pe dovezi și documente, vor constitui în persoană juridică în vederea "traducerii în fața justiției a lui Iliescu Ilici Ion, în fața Curții Europene a Drepturilor Omului" pentru crimile de care amintem mai sus, lăță căteva dintre capetele de acuzare conținute de acest protest: "folosirea de metode criminale pentru însușirea puterii"; "crearea de panică voluntară generalizată"; "masacrarea de bărbați, femei și copii"; "înstituirea unui Tribunal Militar, instruit ad-hoc de un civil necalificat cu intenția accelerării executării lui Nicolae și Elena Ceaușescu"; "inducerea în eroare a opiniei

publice prin măsluirea informațiilor"; "incitarea la fratricid în 13-15 iunie 1990"; "programuri contra studenților, inteligențialilor și a presei libere". În final, documentul sublinia (de fapt atrăgea atenția) că Iliescu a reușit, ca și predecesorul său, să îmbrăodească Occidental, "care, încă o dată să a dovedit credul", scoțându-l din izolare. Astfel, potrivit autorilor textului, SUA i-a acordat clauza națională celei mai favorizate, Comunitatea Europeană 1-a admis în rândurile ei, iar NATO 1-a primit în Parteneriatul pentru Pace.

Văzând că vizita urmă să aibă totuși loc, români nu s-au lăsat și s-au plâns pe lângă Avocatul Consiliului de Stat, Alain Monod, care la rândul său, pe 11 aprilie, a depus la președinția Franței o sesizare prin care îl informa pe Mitterrand că în România sunt încălcate în mod grav drepturile omului și, ca atare, îl sfătuia să anuleze vizita. Avocatul Alain Monod își sprijinea și argumenta demersul pe date primite de la Ligă și din raportul unei emisiuni de observatori ai Federației Internaționale a Ligii Drepturilor Omului care vizitase România în care era "denunțat letargia judiciară, lipsa de voință politică și scleroza sistemului de administrare a justiției în România". De fapt, neregulile menționate de raportul respectiv sunt foarte multe, iar avocatul citează din el copios. Cum acest demers nu a avut ecou și era tot mai limpede că vizita tot urmă să aibă loc, Liga a organizat două manifestații, în zilele de 12 și 15 aprilie, în Esplanade du Trocadéro, unde s-a dat citire unei "Declarări de protest", lată textul ei: "Liga Asociațiilor Române din Franța protestează solemn împotriva vizitei oficiale în Franța a șefului statului român - ILIESCU". Ea denunță "nenumărata violări ale drepturilor omului în România, care totuși a aderat în mod oficial la 30 septembrie 1993 la Convenția Europeană de Apărare

a Drepturilor Omului și a Libertății Fundamentale".

Liga Asociațiilor Române din Franța i-a cerut președintelui Republicii Franceze de a sesiza, în numele Franței și în cel al aplicării articolului 24 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, Comisia Europeană (...) • Liga denunță lipsa unei reale protecții judiciare a persoanelor în România, care nu se bucură de nici una dintre garanțiile enunțate de Convenția Europeană. Prin aceste două demersuri solemnă, ea (Liga) înțelege să sensibilizeze opinia (publică) democratică pentru gravele probleme prin care trece România".

Care a fost reacția lui Mitterrand? L-a primit pe Iliescu, la un dînere pe 14 aprilie, și i-a ridicat un toast "prietenesc", în care își arăta înțelegerea pentru dificultățile prin care trece atât el (Iliescu), cât și terra (România, nu Franța), și i-a promis că Franța îi va fi de-a purătura alături. Cu această ocazie, am aflat că economia românească s-a stabilizat, că 30% din bogăția țării o dă sectorul particular, că democrația, drepturile omului și, deși mai scărtăie peici, pe colo (că așa este la început), dar România a luat-o pe drumul cel bun și altele de felul acesta. Și pentru că era nevoie de o garnitură la ripiri au fost reactualizate numele ilustre ale lui Brâncuși, Ionescu și Ana Brăncoveanu. S-a isprăvit vizita și fiecare și-a văzut de ale sale. Iliescu de Crans Montana, iar Mitterrand i-a răspuns Avocatului Consiliului de Stat că va avea grija de chestia cu drepturile omului în România și chiar i-a indicat ca bibliografie pentru seminar textul toastului de care am amintit și în care, afară de generalități, nu conține nimic în acest sens. Mai exact, a mințit.

Ce i-o fi legând oare atât de strâns pe cei doi președinți? Să fie la mijloc numai francofonia sau amintirea nostalgică a lui Ceaușescu, și el mare francofon?

Dan Bănică

Ilie Ilașcu își anunță moartea

Ilie Ilașcu a făcut cunoscut că un ofițer rus îl-a comunicat că va fi executat la 9 mai a.c. (data victoriei soldaților Armatei Roșii asupra Germaniei naziste, acum 49 de ani). Cu această ocazie, deținutul a aflat că înainte de execuție va avea dreptul la o țigără, o sticlă de vodka și la un preot.

Printre zecile de milioane de victime ale monstruosului sistem sovietic, se va adăuga la ceata miielor de moldoveni deportați și morți în Siberia încă unul. Cu deosebirea că acesta este de notorietate internațională, cauzul său fiind cunoscut la Chișinău, în Tiraspol și la București, locuri unde ar fi trebuit să pornească cele mai energice acțiuni pentru apărarea lui.

Moscova știe și nu intervine, deși poartă cea mai mare parte din vina înjeloiul condamnării capitale contra lui Ilașcu și a celorlalți intermitenți.

Bucureștiul încheie tratate de parteneriat în mai multe domenii - cu Moscova, deci nu suflă un cuvânt despre Ilașcu sau rostește neputințioase rugămintă, cu jumătate de gură. Opinia publică mondială, poate, ar face mai mult dacă ar fi inteligent alertată prin organele diplomatice din București. Iar Ilie Ilașcu își așteaptă moartea (precedată de indescribabile torturi în care comunismul au excelat și continuă să fie în frunte.)

George Carcaleteanu

Dreptatea

Prințul la redacție

Dominul Redactor Șef,
Vă trimitem atenția protestul Uniunii Foștilor Detinuți Politici din România cu sediul la Geneva, privind respingerea vizelor de intrare în România a Majestății Sale Regele Mihai I, cu ocazia sărbătorilor de Paste 1994.

Cu aceeași deosebită considerație vă spunem Hristos o Invitat!

UNIUNEA FOȘTILOR DETINUȚI POLITICI DIN ROMÂNIA - UDPR - cu sediul la Geneva, în care suntem organizati cei care am fost victimile reprezentarii comuniste și ne aflăm în afara hotărârile, am luat cunoștință cu indignare de nouă măsură a puterii de la București, care îl impiedică să intre pe Regalele Mihai să revină chiar pentru foarte scurt timp în patria în care s-a născut, îl căruia Rege a fost unul și apoi alungat de autoritățile comuniste instalate cu forța de către Armata Roșie a lui Josif Visarionovici Stalin.

Regele, împreună cu Regina Ana, au dorit ca să fie de Paște creștin-ortodoxă la Timișoara, acolo unde s-a aprins săcăntea revoltei din decembrie 1989 și să asiste la slujba religioasă în catedrală al cărui ctitor este.

Enthusiasmul cu care sute de mii de români,

Convenția Democratică din România Filiala Bacău

Comunicat

La întâlnirea din data de 29 aprilie 1994 a Convenției Democrate din România - Filiala Bacău, la care au participat reprezentanți ai formațiunilor politice din Convenție: PNȚCD, PAC, AC, PL'93, AFDPD, PSDR, PER și reprezentanți ai PNL Filiala Bacău, s-a luat în discuție situația creată la Primăria municipiului Bacău prin intenția de demisie a dosarului viceprimar Dan Felician Ionita și speculațiile apărute pe această temă și s-au hotărât următoare:

Analizând activitatea de până acum a domnului viceprimar Dan Felician Ionita, s-a ajuns la concluzia că domnia-să și-a îndeplinit în mod corespunzător toate obligațiile și sarcinile ce decurg din această funcție, conform legilor

L-au întâmpinat pe Suveranul legitim în urmă cu doi ani de la Paști la București, au demonstrat că vorbesc activiști de partid și nominalită, care conduce la prezent, încotro se îndreaptă speranța în mai bine. Este total absurdă pretensiunea căruia că Nicolae Ceaușescu de la 1 se fixă Regelui un traseu obligatoriu ale anilor stalinismului, în timp ce foștii colaboratori apropiati lui Nicolae Ceaușescu, până în ultima clipă, eliberați, și se pot misca unde și când vor. Celui care S-a opus din ce început instalației comunismului care a dus tara la dezastru în condițiile terorrei, îl se opun sănătățile stabile de guvernul pro-sovietic al lui Petre Groza, în anul 1947.

In parlamentul actual de la București, făuresc legi oameni care au depins funcții de conducere

în timpul dictaturilor lui Dej și Ceaușescu sau au fost poeți de curte al acestuia din urmă. În Consiliul European, la Strasbourg, sunt trimise și astfel de persoane care reprezintă tari în care a avut loc cea mai crâncenă represiune comunistică din toate Statele intrate, prin ocuparea armată, în orbita Kremlinului.

In acest context, pe lângă protestul nostru vehement față de atitudinea autorităților de la București - prezidenție și guvern - dacă cea mai mală pretensiune atitudini ferme a Președintelui Partidului Național Tânăresc Creștin și Democrat, Corneliu Coposu, înder necontestabilă opozitiei, în problemele vizante în ţară a Regelui Mihai, născut român pe pământ românesc.

Crem tuturor organizațiilor internaționale care activează pentru drepturile omului, precum și Consiliul Europei, să ia poziție față de această nouă și flagrantă încălcare a acestor drepturi, comisa de actuala conducere a României, formată din activiști cu diverse funcții în timpul regimului Ceaușescu și totodată ne exprimă îngrijorarea de recunoașterea acestora către aceleași centre de putere răsăritene, care prin forță militară au smuls din trupul României Basarabia, Nordul Bucovinei, întrul Herța și Insula Serpilor.

**Președinte, Dumitru Ionescu
Purtător de cuvânt, Constantin Mares**

Comunicat

Încă o dată autoritățile române și-au demonstrat rea credință și, prin ipocrizia și cinismul cu care au acționat, s-au dovedit a fi vrednici urmași ai bolșevicilor care l-au alungat pe Rege din țară.

Afișând o ipocrisă bunăvoiță și folosind limbajul dublu, caracteristic școlii de partid care i-a format, guvernările s-au opus dorinței Poporului Român de a fi alături de Suveranul legitim al României, Majestatea Sa Regele Mihai I.

Refuzul repetat de a-l permite Regelui să vină în pară ne demonstrează că Puterea actuală este conștientă de legitimitatea Suveranului României, în contrast cu "legitimitatea" guvernelor și a președinților care s-au succedat din 1946 până astăzi.

"Legitimitatea" Puterii actuale este bazată pe pumnul lui Vișinski și pe tancurile sovietice de pe care au desculs mentorii actualilor guvernări.

Tuturor acestor conducători le atragem atenția că tinerii nu se vor lăsa intimidați sau prostești de manevrele lor perfide și le amintim că Vișinski a murit și că Uniunea Sovietică nu mai este de mult o putere care să dicteze după bunul ei plac.

Adio Tovărăși!

30 aprilie 1994

**Marius Bostan, președintele
Tineretului Universitar Național
Tânăresc Creștin Democrat
Petre Mazilescu, președintele
Organizației de Elevi a P.N.T.C.D.**

Interpelare

**Pentru: Biroul Camerei Deputaților
DI Președinte Adrian Năstase
De la: domnul deputat Barbu Pățigol**

La data de 11 aprilie 1994, Biroul Permanent al Camerei Deputaților a convocat, să participe la ședința sa pe deputat Mihai Părlățău, președintele Comisiei pentru Industrie și Servicii și pe subsemnatul, secretarul acestui comisie.

Scopul convocării a fost acela de a analiza, în prezența dñm Dima Emil, președintele FPS, cererea comisiei noastre, prin care solicitam acestui Fond liste cu numirile facute în AGA, la societățile comerciale cu capital majoritar de stat.

Solicitatea comisiei a fost făcută în temeiul art. 66 și 110 din Constituție și al art. 160, 161 și 162 din Regulamentul de funcționare al Camerei Deputaților.

Ca urmare a dezbatelor din ședința Biroului Permanent, sus amintită, s-a hotărât ca, în termen de două zile, adică până la 13 aprilie a.c., de președinte al FPS Emil Dima, să poarte o discuție cu deputat Mihai Părlățău și cu subsemnatul, asupra modalității de depunere a acestor liste la Comisia pentru Industrie și Servicii pentru informarea deputaților.

Am solicitat, imediat la ieșirea din ședință, în prezența dñi președintele Mihai Părlățău, o discuție pe această temă, solicitată pe care de Emil Dima mi-a refuzat-o.

Am reiterat această cerere, fără rezultate.

Sfîrșind Constituția și legile țării, dl Emil Dima refuză în continuare să răspundă cererilor - legale - ale deputaților și comisiilor abilitate ale Parlamentului.

Pentru încălcarea legilor un număr de 90 de deputați din această Cameră cere demiterea dlui director Medan Pantelimon, directorul Direcției Filiale din FPS, căruia, încă de la începutul acestui an, i s-au cerut relații de către deputați și din partea comisiei noastre, relații pe care domnia să a refuzat - constant - să le acorde.

Cerem Biroului Permanent al Camerei să dispună sancționarea dlui Emil Dima pentru încălcarea prevederilor Constituției, Regulamentului Camerei și refuzului de a se supune deciziilor luate în prezența sa de Biroul Permanent al Camerei Deputaților.

Sfîntele Paști 1994, în filatelie

Pentru cea mai mare sărbătoare a creștinătății, în cadrul Asociației Filatelistilor București am realizat o stampilă poștală ocazională și am pus în circulație un pic filatelic.

Stampila are ca inscripție "Invieră Domnul IISUS HRISTOS" și cîteva măsuri din "Aliliu - Glasul VIII" a oratorului "Patimile și Invieră Domnului", compus de Paul Constantinescu.

Ilustrația picului redă prima pagină a părții amintite din partitura oratorului.

Francarea picului s-a făcut cu marca recente emisiuni poștală "Sfîntele Paști 1994" care reproduce icoana din sec. XVII "Invieră Domnului", aflată pe tâmpla bisericii "Răzvan", din București.

O parte a tirajului picului a fost francată cu marca de 55 bani - Paul Constantinescu - din emisiunea "Compozitori și muzicieni români - 1981".

Liviu Tudoraș

FEDERATIA FILATELICA ROMANA
ASOCIAȚIA FILATELISTILOR BUCUREȘTI

S.C. ANGELA S.R.L.

Drumul Taberei, stația Poiana Muntelui
Tel. 781 34 63, 777 67 59, 778 57 04

Vinde din stocul existent și în regim de precomandă mobilier divers:

- canapele cu fotoliu ○ bibliotece
- dormitoare
- bucătării ○ mic mobilier
- mobilier pentru hale-uri ○ televizoare color

VÎNZĂRI ÎN RATE

✓ FĂRĂ DOBÎNDĂ
✓ SE ASIGURĂ TRANSPORT

"Implementate" adânc în peisajul urban românesc de după "marea revoluție" - cacealmaua din Decembrie - macaralele au devenit simbolul stagnării, al nemisării, al... "statului pe loc" al vieții noastre, în toate "domeniile", din toate punctele de vedere. Brațe moarte, împungând cerul!... "macarale răd în soare argintii, macarale!" Colegul nostru, Ciprian Enache, ne-a arătat zilele trecute, într-o izbutită și tristă anchetă, cum "se cântă" ... azi renunțata melodie din perioada "iepocii de aur". Peste 60.000 apartamente sunt în ţară, la ora actuală, început și neterminat. Rămase toate de pe vremea "arhitectului României socialești". De aproape cinci ani se aşteaptă clipa să le "mîște" cineva, să-i "mîște" pe acei care ar trebui să dea pricină să le mîște, să le scoată din inertie. Și cum s-a întâmplat și-n alte domenii. Guvernul a dat o hotărâre, în anul 1993. Pe care a "înțărtit-o" printre ordoneană în 1994. Degeaba! Avem și Minister al lucrărilor publice, avem și 1.500.000 de someri din care marea majoritate sunt constructori, există și bani, sunt și "proprietari", și nu puțini, care și-au plătit în avans, integral, apartamentele care se află în "aer" și totuși se bate pasul pe loc. Că așa e "jocul"... tot pe loc, pe loc, pe loc! Banii, cum s-ar fi putut altfel în "democrația noastră originală", s-au vîrnat toți la cambruza statului. Care îi repartizează după cum o cer "interesele partidului" celor trei trandafiri. Vezi Trans-Montana, pe care s-au cheltuit, să ieșim bine la "față", peste

20 de miliarde din bugetul pe 1994, încă neaprobat! Ca la noi, la nimenea! Pentru a putea "mîșca" macaralele, sum necesare o serie întreagă de aprobări, de ordonanțe, de adresă, de "hârtii", că DMH-ul, adică "Direcția mișcării hârtiilor" (așa și inițială se erau de anechete, care nu după mult timp i-a fost scoasă din program, regresul meu coleg Alexandru Stark) a rămas "în floare"! Și "bobocel" de trandafir, Ministerul Finanțelor "cugetă" îndelung, până să deschidă punga, să aprobe, culmea, banii pe care i-a plătit în avans, proprietar! Și cu care s-au jucat alte "jocuri" între timp. Că așa-i în frumoasa, tradițională economie socialistă! Pe care o continuăm cu grijă să nu-i stîrnăm rumele!... "Macarale argintii, răd în soare"..., așa-i canticul. Oare de cine răd ele, se întrebă ironic-amur realizatorul Ciprian Enache! ● Și cum nu se poate să nu facem niște drăguțe în patru ca să seăpăm de emisiuni pe care "deranjează" dl Dumitru Popa, gândindu-se să nu dea "insomnii românilui" la Cotroceni, a mitosat un program de vară TV, mai lejer, că dau "căldurilă". Așa că nu-i vom mai vedea pe tinerii destepți, care nu mai vor comunismul de nici o culoare și care știu ce trebuie, făcut pentru aceasta, "Generația" lui Gabriel Giurgiu a fost scosă din "programul de vară". Și nici în "turnul de fildes" nu vom mai urca împreună cu invitații realizatoarei Carmen Bendovschi... Că e prea "sus" și s-ar putea, Doamne ferește, să ne rupem

picioarele! Lăsând la o parte faptul că emisiuni dezbatere ar fi trebuit să-și găsească locul pe programul I, la orele de vîrf, ele au fost "eradicate" chiar și din programul II. Că așa a vrut "mușchii" stim noi cui! ● Actualitatea, mereu în "actualitate" când o cer "interesele" trandafirii, nu scăpat vizitele președintelui Ilie Iliescu, din Săptămâna Patimilor. Că după ce am patimit o săptămână întreagă, văzându-l să căută de seară la Crans-Montana, luându-i și pâine de la gură bombonelui Adrian Năstase, și-a zis să mai iașă în lume, să mai iaie o panglică. Să se vadă că de profund este "ancora" în interesele poporului! Și a tăiat panglica pe care i-a oferit o română de bine, Ion Tîriac, cu ocazia inaugurării Complexului Mercedes-Benz. A trecut, în "vizită de lucru" și pe la Miorița unde i-a "propus" de către conducere (dulce-i tradiția!) să se reducă producția de brânzători în favoarea laptelei de consum care,oricum, nu ajunge populației Capitalei. Ce-i drept nu s-a abătut pe magazinile de profil, care comercializează produsul Joienei naționale, amestecat cu laptele praf al Joienei olandeze. Păcat; ar fi avut prilejul să tai Panglici fără număr! Panglici pe care le intinde "clasa muncitoare" așezată cuminte la coadă, să-i opreasă pe cei care vor să intre peste rând. Că fiecare român a dorit să aibă, pe masa săracă de Paști, către ouă roșii și un cozonac! ● Dominul ministrului Mugur Isărescu a fost "iepușat" care ne-a adus vestea că în curând vom fi

Rodica Rarău

Altcum decât în povestile dlui Văcăroiu

Comisia Națională de Statistică, prin vocea președintelui ei, a tîntuit să înceapă să și încheie întărirea lunării cu ziariști, print-un protest viguros împotriva acelor ce emit dubii asupra corectitudinii datelor pe care le face publice. Totodată să asigure că ele sunt exacte, pe măsură celor ce își furnizează și pe care le prelucrează și centralizează. "Asupra acestora am emis și v-am transmis și noi, când a fost cazul, rezerve" a afirmat de Raduocă.

Oprindu-se la cele comunicate referitor la luna martie și la trimestrul II, constatăm că am revenit la normal, adică la o scădere economică, în valori absolute. Chiar dacă global producția industrială pe martie a avut un nivel mai ridicat decât în februarie, luând în calcul zilele lucrătoare ea

Mortul de la groapă

Nu se mai întoarce, dar i se întâmplă să se răsuasească-n sicriu, cel puțin așa vine vorba, iar dacă sunt cazuri, atunci martori, jefuitori de moriminte, le trebucă să tacere, legăți cum se află, de jurământul nocturnei profesii. La lumina zilei se scot morții din gropile comune, ce se dovedea că i-a vestigii din neolicitic, după comunicatele oficiale. Neolitic numit comunism. Nimic rău despre morți, despre ucigașii lor numai de bine. Căci, nu-i așa, morții cu morții... călăuți sau executați ordine și - total a fost, rău, în ordine. Doamne!

Un mort mare de tot, dar de altă factură nu s-a răsușit în temeliile sale ci, rebotzat, proaspăt ferchezuit, din nou împodobit cu lampadare și cu bibiluri aurite, ba chiar mobilă - operația a costat un fleac de vreo 20-30 de miliarde - și-a primit, săptămâna trecută, ospetii din ţară și de peste hotare, prilej de a se spune înălțătoare cuvinte despre aceea care a fost Casa Poporului, iar acum a devenit, pe doar căteva din începuturile ei, a Parlamentului. Au fost clipe, ceasuri, ce zile, zile atât de înălțătoare, încât mai multe mașini ale Salvării au adăstat, cu tot echipamentul pregătit, inclusiv tubul de oxigen, gata să dea primul ajutor celui ce, de emoție, în paroxismul admirării, și transportat de entuziasm, ar fi putut duce, într-un gest patetic, mâna spre înimă. Hătă-

este mai mică, anihilând sporul de pe primele două luni, astfel că trim. I '94 reprezintă doar 97,3% față de trim. I '93.

Vânzările de mărfuri cu amănuntul, criteriu principal de apreciere al nivelului de trai, sunt numai 89,9% față de trimestrul I și anului trecut, iar serviciile prestate către populație reprezintă doar 66,8% față de aceeași perioadă. Stocurile de produse s-au cifrat valoare la 1.577 miliarde lei dintr-o producție totală de 2.499 miliarde însemnând 63,0%, o scădere relativă comparativ cu luna februarie când au fost

Ceea ce, din fericire, nu s-a întâmplă celuia mai voluminos ospate național, înțemețorul cenacului "Flacăra" cu punctul final la Ploiești, biblicul lăcrimos, elefantul sentimental, dealtminteri văslăturul cel mai reprezentativ al actualei orânduri, la Strasbourg. Omul nostru a trecut cu bine momentul și a binecuvântat sacrificiul făcut de poporul român, pentru ca marele mort de pietră ce e Casa Poporului să devină, măcar pe o latură a parterului, utilizabil, oarecum și la o adică.

SCEPTICUL INCURABIL

Că privește sacrificiul, să ne înțelegem. Noțiunea implică o acceptare, o opțiune. Având de ales între coșniță și o Casă a poporului scăpătă sclavistică, românii au preferat-o pe aceasta din urmă, dorind a se servi, de aici înainte, în loc de coșniță, de un degetar. Precum tocmai a zis și dl ministru de finanțe - numele îmi scăpă - că pe guvern nu-l interesează dimensiunile obiectului în care se aduce acasă legumele și pâinea, de la piață.

Chestiunea este: i-a întrebat cineva pe români? Aș! Atunci cum rămâne cu jertfa, care nu se numește altfel decât conștiință? Numai Adrian Păunescu știe, dar n-o va

de 69%. Având însă în vedere și scăderea producției, ele revin cam la același nivel. Contractele încheiate ferm la 31.03. au o valoare de 9.921 miliarde lei, acoperind producția estimată pe 4 luni.

Balanța comercială, care aparent prezintă un sold pozitiv, este în realitate negativă dacă socotim și importul de tei pentru care nu s-au definitivat documentele vamale, ajungând la 114,8 milioane de dolari. În agricultură ultimele date operative indică însămânarea și plantarea a 2.608 mii hectare adică numai 47% din

suprafata programată, iar acțiunea de fertilizare a cuprinse la îngăzaminte anotimp 62% și la cele fosforoase 28% din suprafețele programate. Faptul că numărul somerilor este mai mic cu 8.630 persoane se datorează unor însemnante mici sezoniere.

"Cu guvernul nostru-n frumă vom avea victori multe", lozincă adaptată cu drag de Nicolae Văcăroiu, nu poate ascunde cu nici un chip realitatea. Totuși cu ea înainte. Până când?

Ioan Frâncu

Alde terchea-berchea în satele românești

Este imposibil să nu fie observată apariția în lumea satelor a unei categorii de oameni provenite din servitorii funcților din CAP. Aceștia au avut în perioada colectivismului venituri suplimentare față de marca-măsă a colectivistilor. Nu atât din salarii, că mai ales din furturi. Era suficient să se încarcă cu fel de fel de produse cel puțin un portbagaj de mașina a vreunui activist sau inspector, ca oamenii care au văzut să nu mai aiță scrupule. Nu mai vorbesc de cei care primeau dispozitii de la sefi să umple ograda acestora. Că doar șefii nu furau cu mâna lor. și cine fură pentru șef era imposibil să nu se mărdărescă și pentru el. Era un fel de legalizare a furturilor. De pedepsit erau pedepsiți doar cei prinși cu doi-trei stărieni de porumb, cărora li se intenția proces "în văzul lunii". și așa prospera socialismul pentru o gașcă restrânsă, pe lângă sefii din CAP. În timp ce majoritatea țărănilor era nevoie să și completeze veniturile pentru supraviețuire prin eforturi deosebite de a-și crește animale și păsări în gospodărie. Iar pentru aceasta erau

Asociația națională a țărănilor particulari din România - corporație de drept public, profesională, neguvernamentală și apolitică

PROTEST

1. - CEREM anularea aplicării legii pe impozitul agricol votată în 1994, pentru o perioadă de 5 ani. Această lege face o discordanță între dreptul de proprietate al țărănilui asupra pământului său, este anticonstituțională, deoarece îl obligă pe țărani să se întoarcă la vecchia organizare a C.A.P.-urilor sau să renunțe la dreptul de proprietate care îi se cuvine și pentru care au luptat moșii și strămoșii noștri pentru gloria sfântă. Țăraniul nu poate să plătească lucrările agricole, care au ajuns 400.000 lei un hecă de arat, semănături și cules. Deci, nu are de unde să mai plătească și impozit.

Titlurile de proprietate s-au eliberat doar în proporție de 20% pe țară.

2. - CEREM abrogarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 care este anticonstituțională, deoarece a apărut înaintea Legii Cadastrelui care ar fi reglementat multe dificultăți în privința pământului.

3. - CEREM restituirea tuturor terenurilor care au fost confiscate de regimul comunistic terenuri arable, paduri, lacuri etc. Să fie restituirea proprietării de drept sau moștenitorilor acestora, Bisericilor, Mănăstirilor, instituțiilor de Cultură și Învățământ și altor beneficiari ai acestor proprietăți.

nevoie să scoată maximum posibil de pe cele zece arii date în "folosință" de la CAP (lot ajutator) și sacrifică copiii și bătrâni trimițându-i cu vacă și capra la păscut pe marginea sănătoriilor. După desființarea CAP-urilor, majoritatea țărănilor au început să și rosturască gospodăriile. Iar cei cu traista plină au început să se vătăzească că li se golește trăsina și ei săraci. Deși au și ei pământ, poate mai mult decât li se cuvine de drept, datorită influenței sefii care au "împărțit" pământul. Dar nu au nucleul de gospodărie format pentru producție. Pentru că nu trebuiau să crească animale și păsări, de indată ce le puteau obține fără prea mari eforturi de la CAP. Cum să nu spună această categorie de țărani că era mai bine pe

Toți cetățenii români care au părăsit țara din cauza prigoanei comuniste să beneficieze de acese drepturi, indiferent de statutul pe care îl au în ţările de adoptiune în care locuiesc, conform drepturilor ce decurge din Legea 217 A din 10 decembrie 1948 a O.N.U. privind drepturile omului: "nimici nu poate fi lipsit în mod arbitrar de dreptul său de proprietate".

4. - CEREM o pensie demnă de o viață de om, de minimum 30.000 lei lunar pentru toți cei ce au fost membri C.A.P., care în fiecare an să se ridice cu cât să scumpă viața.

Pentru categoria acelor țărăni bătrâni care nu au fost în C.A.P. carem o pensie socială pentru a putea supraviețui grătuților și a avea posibilitatea de a-și cumpăra un medicament de care au nevoie în vederea refacerii sănătății.

Toți țărăni care au fost deținuți politici, care s-au opus colectivizării și tip bolșevic și care au luptat împotriva comunismului la sat, să fie despăgubiti pentru fiecare an de detenție cu 50.000 lei.

5. - CEREM despăgubiri pentru toți cei care au fost forțați să intre în C.A.P.-uri de tip bolșevic, iar pentru fiecare hectar de pământ care a fost exploataz de stat, țăraniul proprietar să fie despăgubit.

vremea colectivismului? Numai că din gașcă său desprins șefii care au devenit acum moșeri și patroni de ferme zootehnice și nici că vor să mai audă de colectivizare. Chiar dacă au rămas în unele funcții similare, propovădătorii nouului socialism uman nu se mai pot bazezi pe ei pentru "legătura cu masile". De aceea, vidul lăsat de trecerea la capitalism a fostorilor șefi de CAP a fost umplut cu umplutura. Cu alde terchea-berchea care, deocamdată, sunt puși doar să facă galagie. În fiecare sat găsești la circumscripția doar trei cu gura mare, mai întotdeauna aceiași, care vorbesc de avantajele colectivismului. Evident, nu este înăjurătoare "politica" lor, dar în lipsa altor informații, sau numai a acelora venite prin

6. - CEREM ca toate I.A.S.-urile să restituie pământul, tevenurile pe care le dețin prin confiscație sau prin alte metode proprietăților de drept. Acele I.A.S.-uri care au pământ propriate la statul să fie privatizate, deoarece sunt falimentare.

7. - CEREM ca toate centrele de mașini agricole să fie privatizate; de asemenea, acestea sunt falimentare și în deficit bugetar, consumând fondurile care sunt destinate de Comunitatea Europeană pentru țărani particular.

8. - CEREM guvernului și d-lui președinte Iliescu Ion ca în temen de 30 zile să dea curs favorabil protestului nostru în vedere ridicării poverii care apăsă pe umerii celor 6 milioane de țărani. În cazul când nu se va da un răspuns favorabil, vom chama la București pe toți cei 6 milioane de țărani, pentru a protesta în fața guvernului.

Fără țărani particular, nu este păne pentru națione.

9. - RUGĂM toate formațiunile politice democratice să sprijine protestul nostru, și anume: Convenția Democrată, sindicale, asociațiile agricole, asociațiile revoluționare din București, Brașov, Timișoara și pe toți cei ce doresc binele nației noastre.

De asemenea, apelăm la toată presa democratică și la posturile de Radio și Televiziune interne și internaționale să facă cunoscut protestul nostru întrregii opinii publice.

George Janich
Fondator ANTPR
Președinte de onoare

intermediul televiziunii care "demonstrează" avantajele formei colective de organizare a agriculturii - de exemplu, emisiunea "Viața satului" - poate fi întărită dezvoltarea normală a satului românesc. Acești "agitatori" de care se folosesc partidele cu denumiri de "sociale" și "socialiste" sună periculoșii doar pentru țărani rămași în cap cu prostia că altii trebuie să hotărască pentru viața lor. Țărani care au înțeles însă că trebuie să devină propriii lor stăpâni și nu ascultați balverdele despre "noia revoluție agrară" fără mașini agricole, fără îngrășaminte, fără irigații și fără bani.

Ionel D. Strâmbu

Unde-i lege nu-i tocmeală!

Ne place sau nu, Legea 18/1991, trebuie respectată așa cum a fost votată de parlamentul țării, trebuie aplicată conform "Regulamentului privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate, precum și punerea în posesia proprietarilor", regulament aprobat prin Hotărarea Guvernului nr. 131/1991.

Nimeni nu are dreptul de a interpreta sau de a dispune noi acte normative care nu sunt cuprinse în prevederile Legii 18/1991. Orice îmbunătățire a legii se poate face numai cu aprobarea Parlamentului.

Si totuși, realitatea din țara noastră și în special din agricultură, demonstrează că legea și hotărările guvernamentale pot fi eludate, deocamdată fără sanctiuni.

O examinare atentă a Legii 18/1991 și a "Regulamentului" aprobat prin H.G. 131/1991 scoate în evidență preocuparea legiuitorului de a respecta legătura intimă a țărănilor români cu pământul moștenitor, în special pentru categoria mijlocie a acestuia, prin reconstituirea dreptului de proprietate sau constituirea acestui drept pentru cei fără pământ.

A reconstituire dreptul de proprietate înseamnă a stabili la fața locului infrastructura, și a refac, cu ajutorul documentelor, a inscriștilor din Registrul Agricol sau a declarării martorilor, în condițiile legii, proprietatea privată pe amplasamentele inițiale, dacă acest amplasament nu este ocupat de clădiri, drumuri, canale, stăpini, stăpini de pompare etc.

Legiuitorul prin art. 8 din Lege, înălțătură din start, tendința unor de a pări terenurile mai puțin productive, care prin mijloace ilegale vor să dobândească teren mai bun, precum și tendința membrilor comisiilor comunale de a favoriza pe acei care dău "mită".

Acet criteriu de atribuire a terenului prin reconstituirea dreptului de proprietate, este bine respectat de "Regulamentul" aprobat prin

H.G. nr. 131/1991, art. 34, care prevede clar "comisia judecătoare emite titluri de proprietate conform modelului anexă 27".

Trebue remarcat că modelul anexă 27, prevede pe "verso" zonă, suprafață și vecinătățile. Totodată, art. 35, din "Regulament" prevede că "în baza titlului de proprietate eliberat pe baza opțiunii exprimate în scris de fiecare proprietar, comisia comună va proceda la delimitarea zonelor teritoriale și la parcelarea proprietății, pe planul de situație al comunei".

Or, tocmai aceste articole din "Regulament", art. 34; 35; 36 care puneau o barieră în calea "brâpăreților" de la sate și județe, au fost total eludate. Rezultatul acestei incălcării a legii nu s-a lăsat prea mult aşteptate. S-a manifestat o nemulțumire generală în lumea satelor, mergând până la revolte, o explozie de procese, cca 270.000, ură între țărani declanșată de atraguirea terenului pe amplasamentele altuia, numeroase cazuri de violențe mergând până la omoruri, entinere a numai 12,2% din titlurile de proprietate la finele anului 1993, scădere a producției agricole, sunt numai o parte din consecințele eludării legii 18/1991 și a

"Regulamentului" aprobat prin H.G. 131/1991.

Abuzurile săvârșite la sate de primari și reprezentanți OCOTA, sub obâlduirea prefecturilor, au fost reperuite și de Guvernul d-nului Stoileanu care emite H.G. 728; 730/10.XI.1992.

Într-adevăr care se pune este: cine se face vinovat de această incălcare a Legii 18/1991 și a hotărărilor guvernamentale? Răspunsul este unic: primarul singur: vinovat este "puterea executivă".

Pentru a susține aceste acuzații, supun opiniei publice următoarele argumente:

1. Guvernul, instalat în noiembrie 1992, trebuie să analizeze modul cum să a desfășură privatizarea în agricultură, scop în care avea la dispoziție:

a) Legea 18/1991; H.G. 131/1991;

b) Centralizarea datelor privind titlurile de proprietate emise până la data de 30.09.1992;

c) Semnalele date de presă și televiziune referitoare la abuzurile săvârșite de comisiile comunale și județene;

d) H.G. 728/ 27.11.1992 care stabilește un program cu termeni de realizare până la 27.01.1993, a titlurilor de proprietate.

De asemenea, H.G. 728/1992 prevede la art. 16 caracterul de interes național al Legii 18/1991, fapt pentru care prefectii numiți de guvern, răspund direct, H.G. 728/1992 art. 17 prevede destituirea primarilor (indiferent de culoarea politică) dacă contravin interesului general al statului. Primari nu pot beneficia în cazul aplicării Legii 18/1991, de prevederile art. 6 Legea 69/1991, ei fiind subordonati direct prefectilor.

2) În cărtădă sa de administrator, guvernul avea posibilitatea de a stabili care sunt sarcinile neîndeplinite din Legea 18/1991, de vechiul guvern, să le prezinte parlamentului și să propună noi amendamente la Legea 18/1991, precum și un nou program de aplicare a legii.

În această situație, încercările ce se fac de reprezentanți ai Guvernului, cum ar fi interviul dat de d-nul Prim-Ministrul Văcăroiu, la televiziune pe data de 28.11.1993, referitor la imposibilitatea aplicării legii datorită "schimbării configurației terenului", declarată facută de d-nul Ministrul Oancea, în cadrul emisiunii TV "Viața Satului" din 14.03.1994, - referitor la stabilitatea caracterului de act normativ pentru "adeverințele" inventate în anul 1993 și care nu sunt prevăzute nicăi în Legea 18/1991 sau în vreo hotărâre guvernamentală, solicitarea facută de președintele Iliescu, în sevenția filmată și transmisă la TV pe data de 6.03.1994, emisiunica "Viața Satului" în care cere ca "adeverințele" emise de primari să fie declarate "titluri juridice", demonstrează că se vrea ca nerespectarea Legii 18/1991 și a Hotărârilor Guvernamentale de către prefecti, primari și reprezentanți OCOTA, să aibă aprobarea oficialilor. În loc să sănctionează abuzurile comisie, se încarcă o justificare a acestora și o acoperire legală ca "fapt împlinit". Aceasta nu se poate accepta.

Cerem ca senatorii și deputații aleși în Parlamentul țării, indiferent de apartenență politică, să inițieze, conform art. 111 din "Constituția României" o interpelare a Guvernului d-nului Văcăroiu, în problema respectării Legii 18/1991 și a hotărârilor guvernamentale privitor la privatizarea agriculturii.

Cerem ca să se adopte o moțiune prin care să se stabilească un program coerent și coerențiv pentru aplicarea corectă a Legii 18/1991 și a amendamentelor ce se vor aduce la lege, până la 30.09.94.

Cerem o dezbatere publică a amendamenteelor ce trebuie aduse Legii 18/1991.

Cerem ca mass-media, prin specialiști de care dispunem, să inițieze dezbateri pe tema respectării legii de către puterea executivă, pentru a nu se mai apela la "forurile internaționale".

Ing. Curcă Ionel
Buc. 7.04.1994

10 Mai, sărbătoarea națională

Întemeietorii și întregitorii statului român modern

Nu întâmplător, poporul român a considerat ziua de 10 Mai drept sărbătoarea sa națională, fiecare aniversare reamintind o întreită semnificație: demnitatea, libertatea și regalitatea, simboluri al nea-tărânrui și europenității statului nostru. Comunismul și propăvădutorii săi au încercat să steargă din memoria colectivă a Națiunii această sărbătoare înlocuind-o, în perioada dejistă, cu ziua victoriei împotriva fascismului.

La 10 Mai 1866 punea piciorul pe pământul românesc, la chemarea poporului român exprimată prin plebiscit, Prințul Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, întemeietorul Dinastiei române moderne, al Statului Român independent, domnia Sa și a urmășilor săi reprezentând vreme de numai 81 de ani perioada cea mai luminoasă din întreaga istorie românească. Minimalizarea sau chiar negarea meritelor suveranilor români a făcut și face parte dintr-o politică murdară a unui regim ilegitim constituit prin Dreptul Forței, continuată cu metode mai rafinate dar de aceeași sorginte de un regim ce a moștenit Puterea în zilele lui Decembrie 1989 și care dorește să și-o permanentizeze. Fără îndoială, însă, va veni pentru Români și acel moment al Adevarului când FORȚA DREPTULUI va învinge.

CAROL I - ZIDITORUL ROMÂNEI MODERNE

Primul suveran român facea parte dintr-o dintre vechile Case Domnitoare europene, fiind îndeaproape înrudit cu toate capetele incoronate ale bătrânlui continent. Aceste legături de familie, tinerețea și temeinica sa pregătire și, nu în ultimul rând, interesul Europei de a vedea la gurile Dunării o dinastie puternică, care să se poată opune Rusiei pravoslavice și imperiale, au contribuit la acordarea sprijinului politic și diplomatic al Marilor Puteri pentru noul suveran și guvernele sale, România, stat încă vasal Portii, devenind astfel una dintre piesele "jocului de domino" de pe continent.

"In clipă în care am pus piciorul pe acest pământ, cu sfîntenie apărăt, am devenit Român. Cetățean astăzi, iar mâine soldat de va fi nevoie, eu voi împărtăși cu România și soarta cea bună, și soarta cea rea" spunea Carol I în fața aleșilor României după depunerea Jurământului, la 10 Mai 1866. Acest legământ solemn el l-a respectat în întreaga jumătate de veac în care a condus România cu o mână fermă pe drumul progresului, obținând în fruntea soldaților săi Independență și lucrând apoi cu inteligență și tact pentru consolidarea Regatului.

La 10 Mai 1881, în Catedrala Metropolitană a României, Carol I se încorona cu Coroana de Otel, simbol al lup-

tei, jertfei și tăriei credinței într-un vizitor luminos pentru Neamul Românesc și statul său. Dintr-o țară lipsită de drumuri și căi ferate, cu orașe prăfuite și murdare, aşa cum o găsește la sosirea sa în 1866, când s-a stins din viață în 1914, primul Rege a făsat în urma sa un regat modern, în plină dezvoltare, o entitate statală de care Europa ținea seama deoarece România devenise principalul factor de echilibru la Dunăre și în Balcani.

Carol I a fost un prinț sobru, care a suținut să conduce cu mână fermă atât Statul, cât și propria-i Dinastie. Curtea Regală Română era arhicunoscută în acele vremi pentru simplitatea modului de viață, lipsa luxului și a oricăriei urme de frivolitate. În schimb, pentru a da dimensiunile meritei prestigiu lui Casei Regale și României, bătrânul Rege a înțeles să fie deopotrivă citor, din pro-priile sale venituri fiind ridicate sau reconstruite biserici, edificii publice și școli, precum și o minunată colecție de tablouri, pe care a făsat-o moștenire Casei Regale ca un simbol al legăturii acesta cu Tara. La moarte sa, români au înțeles, o dată mai mult, sensul cuvintelor "Nimic pentru Mine, totul pentru Tara", care încheiau testamentul său.

POEZIA DRAPĂTĂ ÎN PURPURĂ REGALĂ

Prima noastră Regină, Elisabeta, a fost cunoscută de către contemporani și de urmăși sub numele de *Carmen Sylva*, Regina Poetă. Născută prințesă de Wied, devenită Doamnă și mai apoi Regină în urma căsătoriei din dragoste cu Carol I, Elisabeta s-a implicat profund în viața socială și artistică a patriei sale adoptive. Ocrotitoare a copiilor, săracilor și celor în nevoie, Carmen Sylva a fost un simbol al carității și iubirii aproapelui. În același timp, atunci când Tara a avut nevoie de energie tuturor în timpul Războiului de Neatârnare, prima Doamnă a României a fost alături de cei în suferință în spatele de campane, alinând durere și redând speranță.

Regina a dorit - și a reușit - să facă cunoscută România pe plan european în planul vieții artistice. Ea este autoare a numeroase opere publicate în mai multe limbi, care reliefază realitățile românești, și a fost protecțoarea artelor și literelor, multe dintre geniile românești datorându-i sprijinul moral și material.

Într-o friguroasă zi de martie a anului 1916, blânda suverană cobora în cripta alăturată de cea a regațului său soț din Mănăstirea Curtea de Arges, Reconstruită prin strădania lor, pentru vesnică odihnă. Între cele două morținte mai există un al treilea, nemarcat de vreo lespede, în care își doarme somnul în Principesa Maria, singurul copil dărât de Dumnezeu și reintors la El prea de timpuriu.

FERDINAND CEL LOIAL

Ferdinand I, nepotul Regelui Carol, va rămâne vesnic drept Întregitorul de Tarâ, care prin faptele sale a dovedit profunda sa dragoste pentru poporul peste care domnea. Intrarea României în război alături de Anglia, Franța și Rusia a fost consecința urmării

neabătute a politicii instinctului național, interesele românești prevalând în totdeauna sentimentelor noastre.

turale pentru Germania, existente în inimă Regelui. După anii plini de speranțe, dar și de disperare ai Războiului de Întregire, în 1918, România își desăvârșea unitatea națională firească prin jertfe de sânge și lacrimi. Încoronat în octombrie 1922 ca Rege al tuturor Românilor la Alba Iulia, Ferdinand I a probat prin fapte menirea sa istorică. Scurta și glorioasă sa domnie a fost perioada de grație în care Tara a primit așezăminte sale moderne, între care se desfacea Constituția din 1923, iar țărani și-au primiți pamântul pentru care luptaseră și muriseră cu sutele de mii. Promisiunea regală din primăvara lui 1917 își găsea astfel desăvârșirea în reformă agrară din 1921, ceea mai largă și democratică din Europa acelor vremuri.

Contemporanii î-l-au cunoscut pe Ferdinand I drept un mare timid. În realitate, suveranul dispunea de o dreaptă judecată, era un om de o vastă cultură și un bun psiholog. Din nefericire pentru Tarâ, la numai 62 de ani, Regele părăsește cele pământești, lăsând Tronul nepotului său M.S. Regele Mihai I, care își începea, sub Regență, prima domnie.

UN SIMBOL AL DÂRZENIEI - REGINA MARIA

Nepoata a Reginei Victoria a Angliei și a Tânărului Alexandru al II-lea al României, Maria, soția Regelui Ferdinand - "cea mai frumoasă Regină din Europa" cum o caracteriza Grigore Gafencu - a fost un simbol al dârzenei și un om politic remarcabil care a suținut să influențeze beneficiile actele de guvernare cu rol capital pentru România. Prezentă pe frontul de la Moldova alături de soldați și ofițeri, în răză de speranță și cuvânt de alinare, pentru cei aflați în suferință, personalitatea politică ce a suținut să reprezinte interesele noastre naționale pe lângă mai marii lumii de atunci, Re-

Să regalității românești

Regina Maria s-a impus în ochii contemporanilor într-o lățime de mult încât ea a devenit insuși simbolul Dinastiei Române. Frumusețea ieșită din tiparele deosebite cunoscute a fost dublată de un spirit viu și de o cultură vastă, la care s-a adăugat un talent literar de excepție, ilustrat prin numeroasele volume publicate în timpul vieții. Dragostea Reginei pentru România a fost pururea constantă și mereu dovedită și, în 1938, atunci când și Ea se alătura înaintașilor, un val de doliu coboră în sufletul tuturor românilor.

REGELE CAROL AL II-LEA

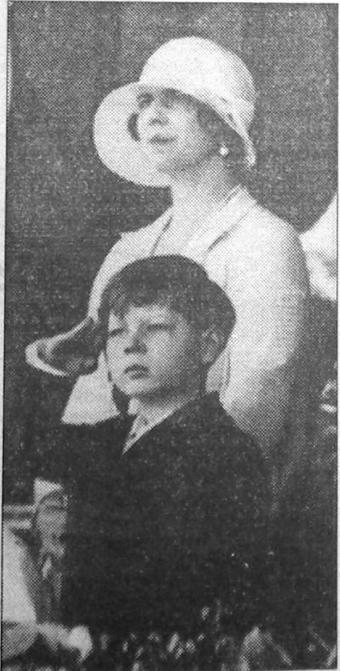
Înălțat contemporanii, căt mai ales istoriografia comunistă i-au reproșat Regelui Carol II atât politica dusă, căt și stilul de viață. Puțini însă au fost dispusi să înțeleagă că Regele a domnit într-o lățime de multe și dificile perioade din acest secol și România a fost ultima țară care a căzut pradă poftelor talinisto-hitleriste, parafate cu cinism către Molotov și Ribbentrop.

De asemenea, se trece mult prea adesea sub tacere rolul important jucat

de suveran în sprijinirea culturii și artei românești, în încurajarea inițiativei particolare și dezvoltarea Țării. Vor mai trece poate ani până când istoricii detasări de orice prejudecăți vor putea să prezinte domnia Regelui Carol II cu luminile și umbrele sale.

REGINA MAMĂ ELENA A ROMÂNIEI

În București anului 1921 au avut loc două căsătorii rămase celebre în memoria românilor și grecilor: cea a principelui George al Greciei cu Elisabeta a României, fiica Regelui Ferdinand I, și a principelui moștenitor Carol al României cu Prințesa Elena a Greciei. Aceste două uniuni matrimoniale aveau menirea să întărească nu numai alianțe familiale ci, mai ales, blocul

țărilor balcanice amenințate, încă de pe atunci, de vecini puternici și primejdioși.

In luna octombrie a acelaiași an se

naște la Sinaia Prințipele Mihai, viitorul Suveran. Dîn nefericire, viața Principesei și, mai târziu, Reginei Mama Elena, nu a fost una fericită. Neînțelegerilor casnice li s-au adăugat, de-a lungul anilor, interdicțiile impuse de Regele Carol II fostei sale soții. Vreme de un deceniu, mama a fost despărțită de fiu, suferința fiind resimțită adânc de amândoi, în egală măsură.

În timpul războiului, Regina Mama Elena a dovedit cuget drept și înimă creștină, mii de evrei găsind ocrotire prin cuvântul regal.

În urmă cu un an, Statul Israel a conferit Reginei Mama Elena titlul onorific de "Drept intre Drepti" acordat doar aceloră care, punând mai presus decât viața conștiința, au salvat de la moarte sigură mii de evrei.

Exilul alături de M.S. Regele Mihai vreme de patru decenii a însemnat, așa cum arată M.S. Regele, un real sprijin moral. În Regina Mama Elena, românii au văzut un simbol și dispariția ei, în anul 1985, a fost un moment de doliu pentru întreaga românește.

MIHAI I - MARELE EXILAT

La 6 septembrie 1940, sub auspicii dintre cele mai sumbre pentru români, urca pentru a doua oară pe Tron M.S. Regele Mihai I. Cea de a doua domnie a fost perioada unei neîncetate lupte din partea Tânărului Suveran împotriva totalitarismului, fie că a fost vorba de cel antonescian, fie cel impuls prin forță de către Stalin și slugile sale trimis la București. Având permanent în preajmă prezența beneficiă a blândeii Sale Mașmei, Regina Elena, M.S. Regele Mihai a fost de la început un apărător al dreptății și libertății, fie că este vorba de cea națională, fie de cele individuale. Încă de la începutul domniei, Casa Regală nu a fost de acord cu războiul împotriva Rusiei comuniste pe teritoriul acesta, iar la 23 August 1944 M.S. Regele Mihai I a realizat actul curajos al scoaterii Țării din război și, în ultimă instanță, al salvării României ca Stat. Fără 23 August este mai mult decât probabil că Rusia lui Stalin ar fi realizat visul Ecaterinei a II-a, țesut la sfârșitul veacului XVIII, granițele sale ajungând la Milcov și Dunăre.

Vreme de trei ani, Regele a luptat împotriva comunizării României, inițiuind acțiuni diplomatice și căutând să limiteze acțiunile criminale ale guvernului comunist condus de către Dr. P. Groza. Nu întâmplător, Suveranul a fost ultimul obstacol ce trebuia înălțat, căci personalitatea Sa și iubirea de care se bucura în rândurile supușilor au fost piedici greu de depășit pentru trădătorii de Țară.

Precum tâlharii, Petru Groza și Gheorghiu Dej au pătruns în palatul înconjurat de către trupe din rândurile căroruși fusese să recruteze de către Ana Pauker acele cozi de topor care înțeleseră să își calce jurământul față de Regă și Patrie.

Prin sănătății și amenințarea cu arma, Suveranul a fost silit să semneze un act de abdicare care, prin natura imprejurărilor în care a fost încheiat și nerespectare Constituției, era lovit dintr-o incepție de nulitate. Pentru Mihai I al României începea un

dureros exil, pentru Țară se deschidea Drumul Golgota. Măndrul Regat al României era astfel transformat într-o "republică populară", în fapt o coloanie sovietică!

UN TRON ÎNCĂ NEOCUPAT

În timpul vizitei întreprinse de M.S. Regele Mihai I în Anglia cu ocazia celebrării căsătoriei Principesei moștenitoare Elisabeta a Marii Britanii cu Prințipele Filip de Grecia, în egală măsură verii ai Suveranului României, a avut loc prima întâlnire dintre Tânărul Rege român și cea care îi stă în mod credincios alături de aproape o jumătate de veac: Ana, Principesa de Bourbon Parma, Regina în exil a României.

In anii războiului, M.S. Regina Ana a participat activ, cu aliații, împotriva nazismului. Faptele sale deosebite le stau mărturie ordinele primite ca re-

cunoaștere a meritelor.

Membră a Familiei Regale a Daneș, fiică și nepoată de regi, înrudită cu toate casele domnitoare ale Europei, M.S. Regina Ana și-a întărit rolul de Regină exilată, primind în suflet de la augustul său soț imaginea sfântă și a țării și flacără mereu vie a speranței.

Alături de M.S. Regele Mihai I, Regina Ana a primit cu regală modestie dragostea poporului român în timpul Miracolului Pascal din 1992.

Atunci, dar și acum, totdeauna, M.S. Regina Ana reprezintă un simbol: cel al unui tron încă (pe nedrept) neocupat.

Astăzi, Puterea, știindu-și ilegitimitatea și greutatea moștenirii, manifestă vehemență ori de căte ori se pun în discuție nu numai legitimitatea, ci și adevărul istoric.

A doua domnie a M.S. Regele Mihai I a început la 6 septembrie 1940. Ea este însă o domnie neîncheiată și, în cele din urmă, Dreptatea și Adevarul vor triomfa.

LA MULTI ANI, MAJESTATE!

Ștefan Caliga

Tată ce a mai declarat Frant: "INTR-O PARTI, PRIN IUNIE 1949 NE A VENIT ORDINUL. I-am luat și i-am dus, căte două ori, într-un camion cu obloane tip "Praga", un infuz pe jos și i-am acoperit cu pate. Erau înăuntri în căruț căte doi și opți militari și locuiau la un spital deosebit de aproape de la Mărului. Am facut trei transporturi în cadrul asta. În trei ore trebuia să terminăm asta. Eu aveam un pistolet PARABELLUM și moștii cu nouă cartușe încă în sacul aceea și schimbă incărcătorul de către ori. Îl coștem pe rând pe o parte și pe alta a camionului în luan și piept îl punem înăuntrul în față și trageam". (declaratie înregistrată de RADU DAN).

"Execuția a fost condusă de căpitanul LIMĂNEȘCU. Astăa a fost facut ofițer din Buzău. Înainte îl căuta Siguranța pentru spargeri boala la drumu' mare iar când au ajuns româniști la putere l-au cățănit mare sef. Era să-i lăsăm și pe tată său. Cu tot cu Limăneșcu eram patru specialisti în tragean". Tot ca ocazia astăa a fost trimis de București un sublocotenent poroclit (ACANICA) - era mare specialist în execuții. I-eu tot eram patru".

"Așa că care stiau prea multe și se sufocau de la stință încă o dădeau și altora aveau nevoie mai mult. Mai mult, anchetatorul, a avut un accident tăpitor de mașină acum cincisprezece ani, iar Limăneșcu a fost arestat că prea stia multe. Îl avea pe tot la mână. A fost arestat pentru nu să fie inventată și așa

cum se întâmplă în toate cazurile astăi l-au lichidat pentru că ar fi incercat să fugă de sub escortă. Unii zic că s-ar fi "aruncat" din tren" (declaratie înregistrată de Popa Neculai).

"În ultima vremie de Constantin Iorga (zis Frant), în urma unor amenințări și presunți a cărui origine o bănuiesc a schimbat repertoriul declaratiilor: "Nici n-am fost la moarte îňa. Eu de fapt am participat la reprimarea revoltei din satul Butea (jud. Iași) pentru că oamenii să a opus colectivizării. Am primit și un premiu pentru treaba asta."

"În 1993, toamna, Frant s-a dus dintr-o vîrstă. Desi a retrătit cele afirmate în anii trecuți în registrările rămășite. Atât eu căt și îl Popa Neculai am apreciat faptul că s-a dovedit corespondent și dorința de-acum răpusului de a să descheară oarecum onest povestire care-i apăsa constiția. Teama că timpurile când era nevoie să-și căștige păinea ucigând oameni nevinovați la ordinul comunistilor vor reveni împreună și pe el: "Dar dacă se întorece din nou vremile alea?"

Sătemii din Poienarii, Averescu și Gădintă la vîrstă de la asasinările de la Dealul Mărului au gasit prin imprejurimi căteva traistă populare, testuite în casă cu motive decorative specifice Bucovinei, zona Bosancă.

Di Popa Neculai (fost deținut politic) în urma investigațiilor efectuate a găsit resturi de stofă fină având o croială specifică hainei preoților (croială din jurul gâtului), resturi de stofă mai grososă, specifică străinilor călugări, dar și haine obișnuite care au fost predate

Procuraturii Militare-Bacău.

În ziua de 3 (trei) octombrie 1990 în locul numit "la morți" s-au găsit următoarele obiecte: o șoigăriară, o lingură, trei monede de cinci lei (emise în anul 1948 - R.P.R.), - fragătante vestimentare (negre, kaki, maron), încălăzinte (boane, ghetă, pantof) și un glonte catibru 9 (nouă). "Extră din procesul verbal încheiat la fața locului în 3 oct. 1990 de către: Popa Neculai, Ion Roșca, preot Tufuianu Ion (care a și oficiat o slujbă religioasă întru pomenirea celor asasinați la Dealul Mărului), Gugianu Constantin, serg. major Sălimon Ion, Chirilă Viorel, Ursache Vasile și dnia LIVIA DANDARA mulțumită căreia săpăturile și cercetările de atunci s-au efectuat cu rigore și intensitate.

Cei asasinați de comuniști erau luati dintr-un judecă și mutați în altul pentru a se pierde urma acestor fărădelegi.

Un exemplu al acestei monstruoase diversiuni îl oferă documentele pe care mi le-a pus la dispoziție di Popa Neculai. Cumnatul său, Nistor Gheorghe, a fost arestat de comuniști din motive politice. În urma schinguriilor a decedat în inchisoare. Cu această ocazie familia defunctului a fost înștiințată prin certificatul de deces SERIA: M.A., NR. 707.778 că în urmă cu 6.03.1953 în penitenciarul din Dej. (Acst certificat a fost eliberat de Sfatuș Popular al orașului DEJ). Documentul poartă nr. 4859 și este datat: 12.05.1953.

Din dorința de a afla amănunte despre moarte cumnatalului său, di Popa N. se adresează SERVICIULUI ROMAN DE INFORMAȚII. Biroul SCRISORI-AUDIENTE al S.R.I. îl informează pe di Popa Neculai prin adeverință nr. 51.025 din 25 august 1993 că Nistor Gheorghe a decedat la... Jilava!

Faptul că nici până azi nu s-a deschis vreun anchetă serioasă cu privire la misterul ce plutește în legătură cu gropile comune ce împânzesc România de la un capăt la altul - gropi ce să origineze în perioada de pionieră a activității criminale desfășurate de comuniști-securiști, dovedește că actuala structură de putere minte. Ea este solidară cu faptuitorii crimelor, respective, ascunzând de multe ori adevarări supărătoare și tăinuindu-i pe foști asasini.

Mihail-Sorin Gaidau

P.S. - La Dealul Mărului, locul unde s-au găsit osenimile a fost însemnat cu o cruce donată de: POPA NECULAI, PINTILIE IACOB și GÂLCĂ DAN.

Notă:

- Mărturile contradictorii cu privire la crima săvârșită la Dealul Mărului conduc la următoarea concluzie:

1/ Dealul Mărului adăpostește trei gropi comune, nu una:

- în prima se află 11-12 oameni execuția
- în a doua se află 42
- în a treia se află 60.

mai pregătiți - de regimul democrat antebelic - au ajuns prin plocoaneli și concesii la cele mai înalte grade militare, mai târziu, rând pe rând, fiind înălțărați de generalii fără studii de genul Nicolae Ceaușescu. Cei "mai săraci cu duhul" s-au văzut căpătani, majori sau chiar colonel, politruci în viață militară și după trecerea în rezervă, "ochi vigilente" în viață civilă. Toți au avut - și mai au - pensii graze.

Dincolo de sentimentele familiale firești, orice om cinstiște trebuie să cunoască și, mai ales, să recunoască Adevarul aşa cum a fost el. Nu întotdeauna el poate să placă, dar cu noasterea lui este o datorie la care fiecare dintre noi răspunde. Cât poate și cum poate.

Pentru edificarea corespondenței noastre cu drept la replică sfatuim cercetarea rolului și locului Anei Pauker în "procesul de instruire" a cadrelor recrutează dintr-prizonierii români în anii 1943/1944.

Stefan Caliga

Câteva precizări necesare!

Di Cambrea Cristian motivează, în apărarea rudei sale, "Omul adevărat", general Cambrea, faptul că o parte dintre luptătorii români de pe Frontul de Răsărit a acceptat să lupte împotriva neamului din groaza fată de consecințele probabile ale deportării în Siberia.

Gândind astfel, înseamnă că orice soldat, indiferent de naționalitate, își poate călca jurământul sub presința unor factor nefavorabili. În consecință trădarea ar fi un lucru acceptabil și, mai ales, scuzabil.

Inapt, începând cu anii '42/43, după dezastrurile de la Cotul Donului și de la Stalingrad, mii, zeci de mii de soldați și ofițeri români au luat drumul Siberiei, ajungând în apropierea Cercului Polar de Nord în lagările de muncă sortite lor și celor aparținători armatelor germană, italiană și maghiară. Toți au muncit (mulți au și murit!) în condiții pe care găndirea umană refuză să le conceapă. Cei ce s-au întors, din 1948 până în 1956, în marea lor majoritate, au înfundat temnițele dejiste ca o completare la detinția sovietică.

Ce s-a întâmplat însă cu "eroii" celebrelor divizii? Cei din "Tudor Vladimirescu" și "Horea, Cloșca și Crișan" au prosperat. Cei

mai, o manifestație de simpatie pentru generalul Atanasiu, care pleacă mâine din Cluj.

Manifestația va avea loc în fața Cercului Militar, str. Memorandumului.

4. Studenții din P.N.T. și alii "indiviși suspecti" agitați studențimea și populația românească, îndreptându-i către acte de "terorism".

5. Studenții din P.N.T. au instigat în așa fel pe gardienii publici ce fac pașă în oraș, că și pe ofițeri și soldați, incă orice s-ar întâmpla, aceștia vor fi de parte studențimii.

6. Studenții și mănăstireni au pregătit pentru vîîtoare două-trei zile manifestații și "acte de teroare". Elă așteaptă ca spiritele să se linisesc, patrulele și pașa (comunism) să fie retrase, pentru a putea lucra astfel nestingerit.

E cert că în maxim trei-patru zile să arăba loc agitații extrem de puternice, bine organizate, purtătoare de urmări.

7. În Mănăstur, după toate aparențele, la facultatea de agronomie sau împrejurul ei, se află depozite de arme, grenade și munition în cantități considerabile.

8. Primarul, notarul și în general toate ofițerii și mănăstireni din Mănăstur sunt manisti (P.N.T.)

9. Sediu studenților a fost mutat la căminul Dr. Babes'.

În multe documente de arhivă se atestă rolul important jucat de P.N.T. în special de organizația tineretului universitar, concretizat în puternicele manifestații anticommuniste din primăvara lui 1946, la Cluj.

Ionuț Tene

București studentul în medicină Ciortin Horăjui, șeful tineretului P.N.T. din Universitatea.

El este acela care a condus din umbra toate acțiunile studențimii. Fiind anunțat că e cauză de poliție, spre a fi arestat, el a stat ascuns la facultatea de agronomie din Mănăstur (Cluj). Se pare că locul lui în conducerea studențimii a fost luat de studentul medicinist anul III, Pipură.

2. Toate acțiunile studenților și țărănilor din Mănăstur și Florești sunt dirijate de conducerea P.N.T.-ului.

3. Studenții proiectează pentru mâine, 31

Tineretul P.N.T. în lupta anticommunistă la Cluj, în 1946

primăvara anului 1946, Universitatea din Cluj era un bastion de luptă anticommunistă, și au organizat numeroase demonstrații împotriva ocupantului sovietic. Cea mai mare acțiune a avut loc în timpul grevei studenților.

Faptul că a culminat cu devastarea cărării "Avram Iancu" în 28 mai 1946 de către studenții împotriva instigată de bolșevici.

În același an, în luna mai 1946, în Arhivele de Stat la dosarul Comitetului PCR Cluj, fisi 21, se afirmă că manifestații studențești sunt organizate de Redau documentul:

Azi dimineață a fost arestat și trimis la

Istoria Partidului Național Tărănesc (XVII)

Partidul Național: extindere în Vechiul Regat

După săvârșirea actului Unirii din 1 Decembrie 1918, a urmat dificila perioadă de integrare a națiunii române din Transilvania în Vechiul Regat. Odată depășită și marea dilemă a unei autonomii administrative sau unirea fără condiții, prin adoptarea formulei: "O largă autonomie în cadrul nouului stat", Iuliu Maniu și-a dat seama că Partidul Național nu trebuia să rămână un partid "regional" și, de aceea, a examinat posibilitățile de extindere în Vechiul Regat. În afara de Partidul Liberal, în 1923 existau: Partidul Poporului de sub președinția generalului Al. Averescu, Partidul Tărănesc de sub sefia lui Ion Mihalache, Partidul Nationalist Democrat al lui N. Iorga, Liga Apărării Național-Creștine, sub conducerea lui A.C. Cuza, Partidul Socialist-Democrat și resturile Partidului Conservator-Democrat, oameni de prestigiu, dar dezorientați după moartea lui Tache Ionescu.

Partidul Național era un partid al burgheriei mijlocii, simțindu-se mai aproape de conservatorii-democrați. De aceea, la sfârșitul anului 1923 fuziunea a fost, de fapt, o simplă inscriere a credincioșilor lui Tache Ionescu. Foștii conservatori democrat - Tachiști cum li se spunea - cunoșteau tehnica propagandei electorale sub regimul cenzitar, dar se găseau complet dezorientați în noua situație a votului universal. În orașele lor de provincie, acești Tachiști, în bună parte avocați de mare prestigiu, unii cu teze de doctorat în drept la Paris, erau total lipsiți de experiența contactului cu tărânești. În Vechiul Regat, Partidul Național recrutează cadre fără legături cu tărânești.

În 1925, Iuliu Maniu a facut fuziunea cu N. Iorga-C. Argetoianu. Cu pătrunzătorul său spirit de observație și ca om de realitate, Iuliu Maniu și-a dat seama că nici în această situație nu va avea forță necesară unei guvernări majoritare. De aceea, și-a îndreptat privirea spre Partidul Tărănesc. De ce nu a făcut acest lucru de la început?

Ca partid al clasei tărânești, ideologia Partidului Tărănesc era sub influența lui C. Stere. Orientarea era spre stânga, obiectivul luptei de clasă fiind transformarea ordinei sociale: "societatea viitorului nu poate fi decât o comunitate de producători în care munca este unicul titlu de existență", obiectiv fixat de Virgil Madgearu, purtător de cuvânt al tărâneștilor

în fază dinainte de fuziune. În această fază, Partidul Tărănesc era logic să se simtă mai aproape de Partidul Socialist-Democrat decât de partidele burgeze.

Un alt element care-l face pe Iuliu Maniu să nu ia în calcul în acele momente ideea fuziunii cu Partidul Tărănist era Constantin Stere, o personalitate dominantă în acest partid.

Constantin Stere avea vizionarea unui stat de structură tărânistă și, de aceea, atitudinea lui Iuliu Maniu, ca reprezentant al burgheriei mijlocii, apare în 1923 pe deplin justificată, înălțându cu dăbâcia fuziunea în această perioadă cu Partidul Tărănist.

Fuziunea din 1925 cu N. Iorga-C. Argetoianu, deși nu a dat Partidului Național forță necesară spre a sili pe rege să dea valabilitate principiilor inscrise în Constituția din 1923, creează climatul necesar tratativelor de fuziune cu Partidul Tărănesc, tratative care încep în februarie 1926. Dar opozitia lui C. Stere, care era convins că în cazul unei fuziuni ideologia tărânistă ar fi fost anulată, iar Partidul Tărănist urmând să fie cu totul înghijit de Partidul Național, partid burgez, nuanță transilvană a Partidului Liberal, a dus la ceea cea fuziuni. De asemenea, mai împărtășeau același punct de vedere și Grigore Iunian și dr. N. Lupu, iar Ion Mihalache se raliază acestei atitudini. Singurul care susținea cu tenacitate ideea fuziunii era V. Madgearu, care vedea în fuziunea cu Partidul Național mijlocul de a scăpa de prestigiul incomod al lui C. Stere.

Dacă în 1923 Iuliu Maniu a respins ideea fuziunii cu tărânișii din reticente ideologice, în negocierile din februarie 1926 el susține fuziunea, găsind-o unică soluție spre a fi impiedicată nesolicitarea curentelor de opinie publică și substituirea ei cu voința camaraliștilor.

Guvernul Ionel Brătianu, care luase puterea în 1922, împlinise patru ani de guvernare, deci, conform Constituției, se impunea o nouă consultare a jării. De aceea, în februarie, în timp ce se duseau negocierile de fuziune, se începuseră demersurile pentru formarea unui guvern în afară de cele două partide.

Liberali auveau nevoie de un guvern slab, fără sprijin puternic din partea opiniei publice și singurul care îndeplinea aceste condiții era guvernul Averescu. Se iveau însă un impediment: popularitatea Partidului

Național în Transilvania, a cărui sensibilitate nu trebuia ofensată. Alecu Constantinescu avanseză idea dislocarii Partidului Național printr-un monstruos expedient și anume învățirea confesională.

În Partidul Național se găseau atât români aparținând cultului ortodox, cât și români aparținând Bisericii Unite. Niciodată până atunci, cu ocazia marilor evenimente, nu s-a ridicat această problemă: în 1848, pe Câmpia Blajului, fuseseră prezentați atât mitropolitul ortodox al Sibiului, cât și cel unit al Blajului, dar nimeni dintre români prezentați nu s-a gândit să facă remarcă cum că Simion Bărnuțiu aparținea Bisericii Unite. De asemenea, în timpul procesului Memorandumului, nici un român nu s-a gândit să stabilească proporția numerică a acuzațiilor de confesiune ortodoxă față de cei de confesiune greco-catolică. Că Ratiu și părintele Lucaci erau Uniti, iar vîjeliosul Aurel Popovici, ortodox, asemenea discriminări nu s-au manifestat niciodată. Or, în martie 1926, din dorința de a obstruca consultarea națională, s-a recurs la învățirea confesională spre a se disloca Partidul Național. În timp ce se derulau consultările și se prezenta diverse variante de coaliții, în culise, generalul Averescu este înscăunat să formeze guvernul, între miniștri fiind inclusi și 3 fruntași ai Partidului Național: Vasile Goldiș, Ion Lapedatu, părintele Lupaș, toți trei ortodocși. Secretul fusese bine păstrat și lovitura izbise în plin Partidul Național. Pentru prima dată Iuliu Maniu a fost suflată zdruncinat. N. Iorga a scris un articol de o veră nimicitoare. Calificativul "frîpturiști" stigmatiza oportunitismul trivial al celor care păriseră pe Iuliu Maniu, considerând acest guvern un ultragru adus națiunii române.

Tineretul ardelean din sănău Partidului Național și-a manifestat reacția cu o vigoare impresionantă. S-a lansat un apel, o "chemare", care era un energetic, un tineresc protest contra moralității politice, contra sistematicei falsificării, spre a se impiedica existența unui regim sincer democrat și se cerea o mai mare onestitate în orânduirile politice.

În majoritatea județelor din Transilvania, Guvernul a fost învinisit, Partidul Național a obținut între 60 și 80 la sută din voturile exprimate. Cum legea electorală prevedea

o primă electorală pentru parțială, guvernul Al. Averescu a obținut 40% din voturile exprimate, majoritatea parlamentară fiind în poftă acestor apărări. Partidul Național

a făcut dovedă unei robuste apărări. Dar cu toată strălucita astăzi, partidului, existau puternice rezerve asupra viitorului. Evenimentele următoare au avut o perioadă de manevre politice imorale, chiar imediat după alegeri, în momentul comitet de acțiune care cere închiderea lui Iuliu Maniu, către care încă nu s-a găsit să stabilească proporția numerică a acuzațiilor de confesiune ortodoxă față de cei de confesiune greco-catolică. Că Ratiu și părintele Lucaci erau Uniti, iar vîjeliosul Aurel Popovici, ortodox, asemenea discriminări nu s-au manifestat niciodată. Or, în martie 1926, din dorința de a obstruca consultarea națională, s-a recurs la învățirea confesională spre a se disloca Partidul Național. În timp ce se derulau consultările și se prezenta diverse variante de coaliții, în culise, generalul Averescu este înscăunat să formeze guvernul, între miniștri fiind inclusi și 3 fruntași ai Partidului Național: Vasile Goldiș, Ion Lapedatu, părintele Lupaș, toți trei ortodocși. Secretul fusese bine păstrat și lovitura izbise în plin Partidul Național. Pentru prima dată Iuliu Maniu a fost suflată zdruncinat. N. Iorga a scris un articol de o veră nimicitoare. Calificativul "frîpturiști" stigmatiza oportunitismul trivial al celor care păriseră pe Iuliu Maniu, considerând acest guvern un ultragru adus națiunii române.

Fără indoială că Iuliu Maniu este în punctul de vedere chemaridă, dar nu cunoaște nici valoarea și numărul de voturi susținute cu o egală pasiune de către liberalii. Dar marea calitate a lui Iuliu Maniu, aceea de a-și păstra calma și asculta cu aceeași bunăvoie și cu atenție atenție pe toți cei care îi spuneau răpirele, a asigurat reușita chemarii.

Îndărjirea chemariilor contracurente cu liberalii era motivată de multe situații de camară în soluționarea sației guvernului liberal în 1926. Acestea datorită impetuozității și entuziasmului convingerilor lor, asigurându-le o victorie electorală a Partidului Național în moment de demoralizare generală, și-au să califice acele practici drept "bizantine", "perfidie fanatică", "dictatură deghizată". Și de la punctul lor de vedere a încheiat în FEBRUARIE 1927 A AVUT LA ORA ZIUNEA CU PARTIDUL NAȚIONAL

Va urma
Senator Adri

O întrebare care nu și-a găsit încă răspuns

În 1946, serviciul de informații al PNT reușea, încă, să-și infiltreze oameni în cercurile înalte ale puterii comuniste. Într-o notă informativă aflată în Dosarul 635 al Direcției Generale a Poliției, din Arhiva de stat Cluj, există un document care atestă afirmația de mai sus: "În cercurile de conducere PNT, la ședința confidențială a comitetului, în 6 februarie 1946, s-a amintit cum că Centrala din București a PNT-ului procură informații confidențiale din anturajul nemijlocit al lui Susaicov. Mai mult, câteva scrise de natură confidențială au ajuns în copie în posesia lor, pe care le-au predat misiunii americane.

Din informații, care s-au stresurat de la persoane tărânești, conducătoare, bine informate, informatorul central PNT din

București este translatorul repartizat pe lângă Susaicov, de către Ministerul de Interne. Un anume Deac.

După informațiile lui Deac, Susaicov este cu rea credință față de români, este de partea maghiarilor, duce o viață în risipă, cheltuiește foarte mult și toate aceste cheltuieli trebuie să fie plătite de către Statul român. La ședințele Comisiei Aliate de Control, sunt adeseori contradicții ascunse între membrii americanii și englezi, de o parte, și Susaicov, de altă parte.

Între altele, Deac are posibilitatea să procure multe informații intime, în legătură cu Comitetul Central al Partidului Comunist, pe care apoi le transmite PNT-ului.

Datele privitoare la numărul de voturi următoare: În războiul mondial din 1916, în calitate de soldat în armata naționalitate română, a căzut în luptă în Rusia. S-a căsătorit cu o rusă și a terminat studiile universității din capitala rusească. Vorbește fluent limba română, maghiară, rusă și engleză. Rusul a fost profesor la G.P.U. și a fost adus înapoi în țară de către Comisia Internațională a Uniunii Sovietice și a devenit Inspector de Securitate. Este expert al chestiunilor mijlocii.

Chestiunea este dacă acest agent dublu implantat de serviciile secrete ruse în România democratizată și a căzut în răsputeri.

Tradiția, ca supremă credință

Un neam fără istorie nu există par a autorii cărții "Etern și emblematic în devinența neamului românesc". Iar omul nostru românesc trăiește, fiind durează dintotdeauna - demonstrându-i el. Vostru nu reprezintă o lucrare referitoare în chip direct la poporul român. Este mai degradată, culegere de texte al căror stil foarte bun poate fi situat la granița dintre omul-eșeu și studiul cu nuante mănușe, filozifice, preponderent religioase, care implică cu evoluția noastră în tranpare din referirile explicite la diverse aspecte ale culturii materiale și spirituale, prin care românul a și putut să se ridice mai presus de micimea apărută în următorul mitologic, spre a aspira la eternitate.

Este cuine să precizăm ca Dan Bodea și într-o carte Călin-Bodea - perche în spiritul acestuia în viața de toate zilele - sunt trădători și ignoranți etnografi. De aceea, nu e nemulnic să spunem că în fiecare dintre articolele său, încă din volumul, pretextul inițial și tot de la începutul plecării istorice relevă și o tensiune perenă a satului românesc: ideea să fie sinonim aproape intotdeauna, de paștarea și respectarea cu sfîntenie a celor moștenite prin milenii, din profunzimea în care ar fi, de la generație la generație. Acesta ar fi, de asemenea secretul dăinuirii, dincolo de și în cadrul visiunilor destinației colectiv, să fie și în cadrul de și în cadrul vitregiilor istorice.

Stă într-o marturie pentru aceasta "Mesterul eternei" și "Miorita" - artă și zidire, cum ar fi, și amintesc autorii cărții - și, alături de ele, Maica bisericile din lemn, capodopere ale arhitecturii, casele oamenilor și icoanele, amintesc de pe peretele de miazăzi, stă într-o lumea de săi și astăzi sărbătorile mai luminează și astăzi rug nestins, care este său de înțelepciune și iubire, care este său de municii, implinite în vorbă și în

creștinismul - spune la un moment ceață - avut un pronunțat caracter marinar, de aceea rămâne sămburtele și garantul nestrivirii ei. Creștinism și istorie - trăire umplută, și cunoaște de iubire, de precizie de exactă.

Lacrimile pământului

bucurat de un frumos spectacol scenografic, la care și-au dat concursul Cvîntul de susținători Concordia, condus de Marius Nenoi și Corul de cameră Madrigal dirijat, de o viață, de Marin Constantian.

Despre această expoziție părările vor fi, evident, impărțite. Critici de artă și oameni de specialitate își vor spune cuvântul, pro sau contra, după obicei. Eu m-am numărat printre vizitatori. În cele ce urmează, părările reporterului care semnează aceste impresii.

De cum ai păsit în sală, te izbești cu privirile de crenigile unor copaci: te întâmpină o lume cu susul în jos, o lume răsturnată. O lume încremenită în promorocă te fixează parțial într-un Decembrie al jertfei noastre intru INVIEREA! Drum de SPERANȚA, deschis de tinerii care și dorm somnul de marmora albă, în cimitirul Eroilor Martiri, lângă care se înalță, cu caznă, o Catedrală spre veșnică cinstire și pomerenie.

Pe pereții rasă până la căramizi (salile Dalles sunt

titate, de netremur, dezvăluind deoseberea marcantă, radicală, dintre om și celelalte faptoare, dintre omul singur capabil, hărăzit, să îmfaptuiască.

Omul acestor meleaguri, plimbat și hrănăit din tărâță, în edeniciul spațiu mioitic, și înțeles de la bun început că în credință stă învenția. Un om care nu crede în nimic nu poate fi decat o umbră răfăcitoare pe pământ, la fel cu cel ce nu și prelungeste existența proprie în urmăjii zâmbită din propriul trup, la fel ca cel ce nu cauță nemurirea în spirit, prin ceea ce se cheamă creație. În fața eternității și a clipei treceatoare, românul a avut și are înțelepciunea răbdătoare, comparabilă cu picătura de apă ce gărește piatra. Attitudinea românului este una esențială și nu existențială, determinată de gândul profund că în lumea de aici

"omul este sub vremi", iar în lumea de dincolo omul este de-a pururi. Pentru român, toată ontologia și regionala și toată ființa, fel de a fi!!

Așa cum se prezintă, arhitectura volumului relevă intuirea a ceea ce da, din toate de la începutul românesc: coordonatele spirituale pe care își desfășoară viațuirea. Înseñând nu o dată vrăjmășia gândurilor, hoardelor de venetici ce s-au perindat și se perindă prin existența sacră a neamului, aceste moșteniri au fixat în timpul nemuritor curturile inconfundabile ale ființei naționale. Literatura populară, datinile și obiceiurile, elementele decorative și o anume dispunere în timp și spațiu a principalelor sevențe ce alcătuiesc cadru existenței milenare a românilor - iată numai câteva repere de bază în cursarea noastră prin timp, astfel făcută, încât să nu ne uităm originile.

ETERN SI EMBLEMATIC IN DEVENIREA NEAMULUI ROMÂNESC

Autorii cărții, atât de inspirat construit în jurul ideii de *etern* și de *emblematic*, amintesc acest lucru cu fiecare cuvânt, dorind să imprime cititorului imaginea palpabilă, nemisticată, a logosului care zidește.

Ce am putea reprosa, eventual, acestei cărți? Limbajul, desorei prea încărcat de efuziuni metaforice, cu divagări hiperbolizante într-un misticism pur. "Păcatul" devine însă scuzabil, dacă avem în vedere, mai presus de orice, sămburile ideative al textelor, menite în fond să sensibilizeze fapta noastră de spirit. De aici pornind, putem aștepta pe viitor colaborării cel puțin la fel de fructuoase între autorii cărții, într-o valorificare și aprofundare pe tărâță și înțelepciunea și frumoaselor idei. Căci nevoia unor asemenea lucruri izvorăște și din suflet, și din intelect, nu a fost încă satisfăcută.

Irina Maciu

"Limbă noastră-i limbă sfântă!"

Și pentru toți cei care cântă?

Se pare că nu! Iată câteva argumente în sprijinul acestelui dureroase constatare: Când, afiindu-se în turneu într-o altă țară, interpréti români de muzică ușoară cântă în limba respectivă, își indeplinește, o elementară indatorire față de gazele. În schimb, când în propria lor țară, același interpréti își "uță" graful străbun, cântând tot în limbi străine, ei dau dovadă de o crasă lipsă de respect! Și, mai mult decât atât, se găsesc unii (și unele) care și permit chiar să lignească limba română, calificând-o drept "deficitară, necantabili și lipsită de expresivitate"! Iată ce-au afirmat, fară să rozească, următorii - pe micul ecran:

Elena Cărstea: Limba română are deficiențele ei, fiind greu de interpretat într-o melodie de muzică ușoară;

Daniela Gyorffy: Limba română nu este foarte frumoasă, nefind la fel de cantabilă ca italiana sau... "americană";

Marius-Gelu Dragomir: Limba română nu poate reda cu aceeași expresivitate nuantele pe care le oferă limba engleză.

Să azi și să nu crezi! Iată ce părere au despre limba română cei care trebuie să fie "ambasadori" ai ei în străinătate, și nu "ambasadori" (nepoti) ai limbilor străine în țara noastră! La rândul ei, răzând cu gura până la urechi, Monica Anghel "argumentă": Nu este importantă limba în care cânt, ci ca oamenii să înțeleagă mesajul melodiei respective! Halal logică! Căci cum Dumnezeu să-nțeleagă românii care nu cunosc engleză "mesajul" prezentat în această limbă?! Degeaba își a reprosat (și nu o dată!) că interpretează mult prea des în limba engleză pe scenele României, ea rămâne o "anglofonă" convinsă! Dar cei ce consideră (probabil) că limba română este la fel de "devalorizată" ca moneda națională, comit o gravă eroare și un grav afront la adresa frumoasei noastre limbi, a cărei valoare inestimabilă este PERENĂ! Attitudinea snoabă a acestor cântăreți de muzică ușoară nu mai poate fi tolerată! Academia Română n-așe niciun de spus în legătură cu aceste denigrări ale limbii noastre naționale?

Prof. Gh. Constantin

au picurat din geana ingerilor și s-au slețit, intru măngâiere, în chip de dalbe mănestiri... "cu pereții de-alămăie și cu ușă de tămâie"... "florile dalbe" pentru toate lacrimile pământului. Căci asemenea unor lacrimi - mănestiri, sunt tiugile - umile cucurbitace de scoas vinul din bădane - care în măinile și penelul pictorului, ce idee insolită și originală, s-au preschimbat în operă de artă. Cătă răbdare, cătă cucerinie, cătă credință și curaj să zugrăvească o iconografie religioasă pe rotundul acestor surori bune cu dovelci, în timpul în care penele de renume se preaplecă obedient spre chipurile hidease ale celor doi "neincoronati" preamăriindu-i cu slugarnie și nerușinat talent, facând "urișii" din niște pigmei: Cu tiugile acestea, insolite icoane, Ion Olaru a pornit în lume: Praga, Viena, Novisad, Washington, New York, demonstrând că în țara în care odioșii dărămuiau biserici dinini și obiceiuri, românii au rămas creștini și nu și-au pierdut credința în Dumnezeu.

Intrați în aceste zile în Sala Dalles și priviți cu ochii inimii tiugile lui Ion Olaru! Lacrimile pământului au fost planse de oamenii care au devenit sfinti prin jertfa lor. Pașind spre străbune colinde... "Florile dalbe", trecând peste anotimpul durerilor, prin Săptămâna Patimilor, veți ajunge de la crucificare la INVIERE!

Rodica Rarău

~~Nodul~~

"Moștenirea Imperiului Otoman, deschisă în mod oficial la Congresul de la Berlin, continuația trei decenii mai târziu prin înglobarea de către Austro-Ungaria de Bosnie Herțegovina, constituie statulul independent al Albaniei, războiele balcanică din ani 1912 și 1913 și, numai aparent, focurile de pistol trase de către Gavrilo Princip asupra cuplului imperial austriac păreau a fi fost elementele constitutive ale drăcescului amestec component al ceea ce politologii au numit "butoiul cu pulbere al Europei".

In fapt, întreaga perioadă interbelică, ca și perioada cuprinsă după cel de-al doilea război mondial nu au fost decât momente de "respiro" în zona balcanică. Aici conflictele interetnice, confesionale, cu caracter economic și politic continuă să existe - cea mai evidentă dovadă constituind-o conflictul "jugoslav" - și, se pare, că nu ne afărmă departe de momentul extinderii ostilităților, cu atât mai mult cu cît interesele marilor puteri și acuzită cu ultimul timp.

GRECIA SI UECINII SAU

Frontierele trăsite încă dinainte de primul război mondial și reconfirmate prin tratatele ulterioare sunt astăzi din ce în ce mai vehement contestate de către Grecia, fie că vorba de lăuri oficiale de poziție - cel mai cunoscut exemplu fiind cel în problema proclamării Macedoniei ca stat independent

- fie că ne raportăm la atitudinea unor partide, grupări sau mișcări cu orientare naționalistă existente pe pământul anticel Elade.

Problema Epirului de Nord a început să preocupe și să infierbeze spiritele în Grecia. La 10 aprilie s-a constituit "Frontul de eliberare a Epirului de Nord" în fruntea căruia se găseseră clerici ortodoci greci în frunte cu episcopul Epirului, Sevastianos. La Konitsa, la numai o "aruncătură de bal" de frontieră cu Albania, preotul Constantinos îndeamnă la luptă națională pentru eliberarea compatrioșilor și coreligionarilor aflați în Epirul albanez. De altfel mass-media internațională a informat la vremea respectivă despre pătrunderea mai multor militari greci pe teritoriul Albaniei ucigând doi militari albanezi. Inițial iridentiștii eleni cereau o "autonomie" pentru Epirul de Nord, invocând pretinții albaneze asupra regiunii Kosovo locuită în proporție de 90% de populație albaneză. Mesajul episcopului Sevastianos este edificator: "Epirul de Nord a fost grecesc vreme de mie de ani; el este grec și va rămâne și va fi în viitor".

Sustinerea acțiunilor iredențiste este consistentă, un post de radio - "Radio Drynoupoli" - transmite în tot sudul Albiei emisiuni în limba greacă cu conținut religios și militant naționalist. Finanțarea acestor emisiuni aparține unor "prietenii" nemonalizări și este extrem de importantă.

Mai mult, pentru a da greutate acțiunilor sale, înalțul prelat îneț mereu să reamintescă cuvintele rostit de George Papandrea, tatăl actualului șef al guvernului, rostită în iunie 1960 în Parlamentul de la Atena: "Ceea ce toate guvernele elene trebuie să urmărescă este problema Epirului de Nord care va exista întotdeauna. Revendicările asupra Epirului de Nord sunt sacre și imprescriptibile".

Intre Tirana si Atena starea de tensiune creste. In vreme ce grecii afirmă că în Albania triiese aproximativ 400 000 de conotelani care sunt oprimati, guvernul tiranot susține doar existența a 60 000 de sufluri. Chiar dacă în Albania de astăzi opri- marea religioasă este de domeniul trecutului nu trebuie uitat, faptul că majoritatea populației albaneze este musulmană. Privind sub acest unghi este evidentă posibilitatea ca un conflict cu caracter confesional să poată avea oricând loc, iarul războiului extin- zându-se.

Zandu - se. Întreaga zonă este, din neferire, în fierbere. Noua *Macedonie* cu capitala la Skopje nu este recunoscută de Atena, însoțită de atitudinii fără echivoc a celorlalte capitale euroatlantice, deosebit de vederii, putând produce fricțiuni grave între membrii NATO și Grecia care rămâne din acest punct de vedere singulară ne poziția sa.

În "jocul de domino" balcanic nu trebuie uitat nici Belgradul și, mai ales, Moscova,

gata oricând să obțină avantajele zone de influență în regiune. Pe Belgrad a fost tot timpul interesat de albaneze asupra regiunii Kosovă, atare, Atena va găsi sprințuri în timp Republica Macedonia și în Serbia.

nici la Belgrad, și nici la Atene. Tracia contestată se va întoarce doii inamici irreducibili, afirma respectiv, sudul granițelor săi, evident faptul, că spre deosebire de 1913, când pacea de la Bucharestă încheiată între statele balcanice și poftida dorințelor marilor puteri acum să în viitor nemulțumă rezolvate de către mariile puteri din zonă și mai ales rezolvând demonstrat că dințe mai mari decât ultimul cuvânt în problemă.

Stat.

Şantajul, o nouă formă de comportare în relaţiile internaţionale?

Santajul, această acțiune abominabilă de obținere a rezultatului urmărit, prin amenințări cu acțiuni violente sau prin compromitere s-a ridicat, de la nivelul individului, a unui răchetelui sau a unei instituții, la cel al unui întreg stat. Tările care îl practică nu sunt încă în număr mare, dar atitudinea pasivă a celorlalte tinde să le încurajeze. Primul stat care a practicat fără jenă santajul în perioada postbelică a fost Iranul. El a reținut, după revoluția care l-a doborât pe sahinsaș, pe diplomații americanii din Teheran, pe care a consumat apoi să-i elibereze numai în schimbul unor arme sau al unor piese de schimb pentru avioanele lor. Acțiunea a reușit datorită slabiciunii condamnabile a președintelui Carter și a staff-ului său militar. A fost necesară apoi o lungă perioadă de timp pentru refacerea prestigiuului sifonat al celui mai puternic stat al lumii. Încrederea în America a coborât atunci la cel mai scăzut nivel, mai jos decât după retragerea nixoniană din Vietnam. Un timp, santajul de anvergură statală a stagnat. De curând însă, el și-a facut din nou apariția pe arena mondială, fără să stearnească oprobriul comunității internaționale. Deși este practicată de către unul dintre cele mai mari state ale lumii: Rusia. Sau poate tocmai de aceea. Contra altui stat, artificial, mic și neputincios: Moldova. Fiindcă Rusia definește pe teritoriul care și-a zis Moldova, o armată de ocupare -ă 14-a - pe care nu vrea să o retragă decât după înțelegerea unor condiții. Puse unui stat suveran, care se crede independent, membru al ONU și al multor alte organisme

Corespondență din Germania

“Vecinul tău, doar un străin”

Skinheads ("Capetele rase") din Germania atrag mereu atenția opiniei publice prin manifestările lor violente îndreptate împotriva străinilor care trăiesc pe teritoriul acestor țări. Prin acțiuni teroriste ei căută să intimideze anumite persoane, îndeosebi

dese anumite persoane, îndeosebi pe cele de origine tură, incindând locuințele acestora, aşa cum s-a întâmplat și zilele trecute în localitatea Bielefeld din vestul Germaniei. Astfel, mai multe "capete rase" alcătuite din adolescenți între 14 și 16 ani, în prezent arestate, sunt acuzate de participarea la incendierea unei case în care locuiau străini. Acest atac s-a soldat cu importante pagube materiale, putând fi considerat drept rasist după cum au declarat unii reprezentanți ai poliției locale. Din aceeași surse, am reținut că se poate stabili o legătură între atențat și împlinirea a 105 ani de la nașterea lui Adolf Hitler. De reținut faptul că evenimentul terorist survine la câteva zile după deschiderea procesului declansat împotriva acelor

internaționale. Aceste obligații sunt afirmate în văzul și azul întregii lumi, fără retinere, fără rușine și fără ripostă. Ele se referă la soluționarea - conform dorinței statului mai puternic - a unei probleme teritoriale care după toate normele de drept, constituie o problemă internă a celui sănătaj. Mai clar Rusia spune: îmi retrag armata dacă soluționați cum vrem noi problema Transnistrică! Acesta ar fi sănătajul de gradul 0 urmat apoi, ca orice "obicei sănătos", de un sănătaj de ordinul I, al acelei bucăți din teritoriul Republicii Moldova față de întreg. Să el săvârșești în văzul întregului mapamond viața lui Ilasă, contra independenței sau statut special. Relații care între indivizi sunt trecute în categoria metodelor reprobabile și pedepsite de orice cod penal, între state sună

neri care au comis săngerosul act rasist asupra unei case din Solingen. În acel atac săvârșit anul trecut au fost ucise cinci persoane, printre care și copii.

Pentru a preîntâmpina asemenea manifes-

Stelia
München.

Stella
Magazine

Stella

ostateci soldați ONU, doborări NATO, omorâți britanici, forță o zonă de securitate atât în Națiunile Unite și înimile nu plâng. Toți se fac că plouă, iar ganguri naționali își fac numărul nestigând, astă plătesc uneori cu viață ceva din cetățenii ai popoarelor umilite și fac datorie sub drapelul alb-negru.

simplu pentru un ...

Mostre ale "linghii moldovenesti"

Chișinău, 23 februarie 1994. În plină campanie electorală, agrarienii, socialisti și interfrontiștii și toată burzăverzimea comunista sărbătoareau ziua armatei exploatatoare. Printre alte manifestări, în cadrul Bibliotecii Naționale, s-a organizat o expoziție de carte rară, sugestiv intitulată: "Jespili înci bâzai". Se prezentau acolo, estetici aranjate, cărți editate în anii '30 pe teritoriul Republicii Autonome Sovietice Socialiste Moldovenești, care "infloreau" în anii aceia în marea "familie frâțească" a popoarelor sovietice. A doua zi - stupeare!! Numărul vizitatorilor au găsit ușa închisă pentru public. Motivul? - "Suntem bombardăți de amnenții și am fost silui s-o închidem", a declarat o funcționară, rugându-i pe cuneni să-i garanteze anonimatul.

Pentru cititorii curioși să afle ce asund susținătorii inflăcărăți ai "linghii moldovenesti", A. Alexandru Frîșcu, Chișinău, prezintă doar câteva titluri de cărți cu adevarat "rare", despre al căror conținut - adăugă autorul articoului - "nici nu face să mai vorbim, deoarece el nu poate fi redat adecvat în limba română".

Transcriu întocmai, din grafia chirigrafică cea latină, titlurile cărților care au contribuit la înflorirea culturii moldovenești sub flămuru sovietică (Lit. și Art. nr. 11 2535) din 10 martie 1994:

- 1. I.D. Milev, "Jespili înci bâzai", Editura Statnicăi a Moldovei, Târgu Balta, 1929;
- 2. M. Barșeva și I. Bobânnina, "Dispre boghiușăi", E.S.M., Târgu Tîraspolea, 1929;
- 3. P.I. Hior, "Dispre ortografia linghii moldovenesti", Târgu Bâzru, 1929;
- 4. Sărghi Bogoliubski, "Cum s-o îscat învîntării de casă", T. Tîraspolea 1930;
- 5. M. Cîțov, "Titiuu di papiroaș", Tîraspolea, 1930;
- 6. "Învățănițic pî naturoștiunî" (natu-rij), T. Tîraspolea, 1931;
- 7. B. Pozări, "Lchidarea bogotășamii zădășili de rând di lucrù partinic", Tîraspolea, 1941;
- 8. "Sesâia a 4-lea a CÂT-ului", ASSM, Tîraspolea, 1930;
- 9. A.G. Djavahidze, "Zâdarea naționalănumișă în SRSS și zădășili komso-molului", Edit. Statnicăi a Moldovei, Tîraspolea, 1931;
- 10. A.I. Ulianova, "Anii copchlărești di scola a lui Ilci", Tîraspolea, 1931;
- 11. Prof. E.S. Hotinski, "Ci esti în rali di trudi", ESM, Tîrasp., 1931;

Câteva probleme actuale în domeniul culturii

Programul "Europa anului 2000 - unitate în diversitate" susținut de partide democrat-creștine și populare nu poate fi complet fără dimensiunea culturală, ca element de bază al apropierea și colaborării dintre popoare. În intenția de a prezerva și încuraja identitatea, cultura și modul specific de viață al fiecărui membru al comunității, P.N.T.C.D., mergând pe această linie, propune redactarea unei *Charte culturală* a fondurilor comunitare europene. De ce?

Cultura are după noi rolul unui *ambassador permanent* între popoare vecine sau mai îndepărtate, deschide porți ale cunoașterii și apropierei care rezist chiar și atunci când, din nefericire, unele state au ajuns în stare de beligeranță. Bunăoară, Mozart și Beethoven au fost inclusi în concerte din Anglia ori S.U.A. și în perioada confruntării, pleând implicit pentru calitatea generalumană care ne apropie. De asemenea, mari scriitori ruși au continuat să figureze în bibliotecile din țările angajate în razboi, alături de Axa Roma-Berlin. Și exemplele ar putea continua.

Adevărată *carte de vizită a unui popor, cultura nu cunoaște noțiunea de tranziție*, atât de discutată acum, decât în latura ei materială, adică prin lipsa de mijloace. Marii scriitori și artiști, din foste țări comuniste, liberi să circule își pot adjudeca locul la care le dă dreptul talentul lor prin concurență deschisă. Ce ar trebui să codifice atunci *charta culturală* preconizată?

1. *Rescrierea și reinterpretarea istoriei*, accentuând evenimentele și realizările în comun ale popoarelor dintr-o regiune în spiritul prefațării unui climat nou de *colaborare și apropiere*. Pare de neînțeles pentru un filozof al istoriei cum perioadele de pace din istoria omenirii - care au fost mult mai îndelungate și productive, sunt estompată de prezența conflictelor în spirit partizan.

2. Măsură concertată pentru *depășirea barierelor lingvistice*, deci pentru *însuirea unor limbi de circulație și limbi regionale*. Aceasta ar însemna elaborarea unor programe la nivel comunitar, *organizarea de vizite reciproce, stadii de pregătire, schimburi de elevi și studenți etc.* Legăturile complexe stabilite astfel vor pregăti calea unor raporturi de colaborare complexă politică, economică și nu în ultimul rând, culturale.

3. *Editarea sub egida unui for internațional de cultură a unor encyclopedii, tratate în care să fie prezentate obiective, nepropagandistic datele esențiale despre fiecare popor, despre contribuția sa la zestrea omenirii sau a regiunii.* Din păcate reziduurile urii, ale discriminării mai bănuite nu numai în mass-media, ci și în opere ce poartă girul unor case editoriale de tradiție.

4. Precizez, nu e vorba de un dirijism cultural, ci de a oferi un exemplu, un model de informare corectă.

4. Includerea în programul comunitar de *caleidoscoape ale monumentelor și căilor de acces la acestea, imbinând*

reconstrucția unor monumente sortite degradării datorită lipsei de fonduri pe plan național cu dimensiune economică, turistică. Această problemă am discutat-o la Parlamentul european cu specialiștii acestui for în legătură cu mănăstirile din Moldova, monumentele de la Sighișoara etc și s-au declarat, principial, de acord. Rămâne ca guvernul să insiste.

5. Legiferarea dreptului de autor și a drepturilor conexe în toate țările, cu asistență comunitară. Deși guvernul a semnat un acord cu SUA, angajându-se ca până la sfârșitul anului 1993 să finalizeze o asemenea lege, comisiile de cultură nu au primit nici până astăzi un proiect avizat de consiliul de miniștri, conform uzanelor.

6. Se impune finalizarea în zilele următoare a celor două proiecte de legi în curs de mediere de către Senat și Cameră, *Legea timbrelor literar, teatral, cinematografic, muzical și folcloric* care prevăd, după caz, instituirea unui timbru de la 2% - 5% pentru fiecare exemplar de carte vândută ori pentru un bilet la un spectacol și *Legea sponsorizării* care prevede o serie de facilități pentru cei ce sprijină cultura, acțiunile filantropice etc. Având o bună lege a sponsorizării, Bugețul, atât de firav pe 1994 și atât de contestat, va face față exigențelor din compartimentele considerate "neproducătoare".

Gabriel Tepelea

12. S.E. Petrov, "Epurit di muscî", Ed. Statnică a Moldovei, Târgu Tîraspolea, 1931;

13. M. Koțubinski, "Pentru ghiniil diobști" (Povestiri), 1931;

14. G. Miaskin, "Dispre posturi și jumălor eksploratoiașinici și rolul casnic", 1932;

15. N. Krâlenko, "În luptă cu stricășunia", Tîraspolea, 1931;

16. N. Râbkin, "Trigonometria dreptliniceinici", Tîraspolea, 1941.

Am avut ocazia - în august 1991 - să "admir" asemenea cărți "rare", expuse într-un stand în Piața Ștefan cel Mare și Sfânt din Chișinău. Erau zilele entuziasmului general al renașterii naționale. Atunci și acolo, aşa-zisa "limbă moldovenescă" a fost expusă vederii mulilor de români basarabeni în "haina" ei chirilică, o limbă deformată, pocită, slujită, desfigurată, schimonosită, stricată, strămbată - de necrecunoscut. Cine are interes să ascundă adevărul?! Răspunsul

este unul singur: toți susținătorii "linghii moldovenesti", "în frunte cu președintele Mircea Snegur și acolitii săi la nivel STATNIC" (A. Alexandru Frîșcu).

Dar, vorba lui D. Milev: "Jespili înci bâzai": victoriile în recente alegeri parlamentare, fortele antinatională atențează la limba oficială și alfabetul latin, la *Imnul Național* "Desăcăpă-te române!", la integritatea teritorială a preacuintării Republicii Moldova, la *Stema Țării*, la libertatea băştinașilor de a-și hotărî singuri soarta și a nu se simți străini pe pământul strămoșesc.

B. Alexianu

Mai aproape de Dumnezeu

25 aprilie, Ateneul Român s-a schimbat în catedrală. Organizat de *Adâja culturală Memoria* - sponsorul teatrală comercială URSUS căreia îi am asistat la un emotionant oratoriul religios. Realizatoarea multor spectacole de acest gen, gazdă, ne-a fost și de data sensibila doamna Marilena, care a înțeles că, după beznă a celor aproape 50 de ani de

comunism, sufletele noastre sunt însetate de credință în Dumnezeu. În scenografia sugestivă realizată de dl *Dumitru Georgescu, Corala Dominum Carmen*, dirijată de dl *Petre Fărăescu*, a interpretat, cu evlavie și cucernicie, concerte religioase din Sfânta Ioiă Mare a Patimilor Domnului. În sala arhipeană, alături de mult tineret, am remarcat chipurile trecute prin vreme și prin închisorile ale multor martiri în viață, foști

îndurând calvarul și rezistând cu ajutorul credinței. Punându-și totă nădejdea în Dumnezeu, au ajuns, precum poetul *Mihai Codreanu*, la marea înțelepciune care i-a călăuzit în viață: "Comoro sufletului și a minții, E să iubești pentru a putea ierta!"

Cristos a înviat! Viață dăruindu-ne!

SPERANȚĂ dăruindu-ne!

Rodica Rarău

Dreptatea poate veni și de sus

- Dle Turianu, dl ministrul al Justiției Iosif Chiuzbălan a anunțat, cu ocazia unei întruniri cu ziaristi și oameni din preajma Justiției, sau chiar din inimă ei, numirea dv ca profesor la Institutul de Pregătire și Perfectionare Magistrilor. Ce lăsăm în această numire pentru dv?

- Ar fi mai exact spus o renunțare, sau, dacă vrei, o reintegrare, căci eu am mai fost profesor la acest institut. De unde, după demiterea mea, am fost îndepărtat cu aceeași procedeie întânucoase caracteristice lui Petre Ninosu. Nimeni nu mi-a spus o vorbă, nu mai discut de ceva în scris sau oficial. Prezentându-mă la catedră în continuare, am aflat de la studenți, "de profesor nu s-a comunicat că o să vină altcineva în locul dv... dl procuror Spanu..." Pe o simplă vorbă: **ăla nu mai are ce căuta**. Nu am fost însă nici o clipă director cum s-a strecurat pe undeva în preșa.

- Poate constitui aceasta o reparație sau un început micior, atât timp cât dv nu ați mai acceptat să reveniți pe postul de unde ați fost scoasă abuziv?

- Trebuie să declar cu toată tăria că eu nu am spus niciodată și nimănui că nu accept să fiu președinte al Tribunalului Municipiului București. De altfel nici nu mi s-a propus sau măcar sugerat aşa ceva.

- Care ar putea fi motivul apariției acestor versuri? Poate acela de a acoperi o altă afirmație, respectiv că numirea dv s-a făcut ilegal și că dl V. Babiu nu mai avea dreptul să o facă?

- După cum stii și dv, dl Babiu a trecut direct din funcția de ministru de Justiție în aceea de ministru de Interni. Asta ar însemna că dvs. a facut numirea, având calitatea de ministru de Interni. Vi se pare posibil aşa ceva, fară ca nimeni să nu sesizeze? În momentul numirii mele eu mai fost de față și șeful de cadre al ministerului, și dl **Dumitru Cristian** și dl ministrul (pe vremea aceea) Giroveanu. Dacă lucrul era adevarat ar mai fi bregatul dl Ninosu să mă zoare, aşa cum a așut-o până la urmă, înrebunindu-mă metodele de acum cunoscute? Aceeași oameni care lumează acum astfel de informații, la care dl ministru apleacă urechea, le-ar fi dus urgent în propă fostul ministeru. De altfel cele două lăte sunt ușor de confruntat și nu-i trebuie să fie verificări ministerului Justiție.

- Puteti considera renumirea dv ca o reparație sau micior ca un început?

- Nu poate fi o reparație. Abuzul lui Ninosu cel dință și cel mai mare, a fost lăngarea mea din postul de președinte al Tribunalului Municipiului București. De altfel, pentru asta s-au sesizat și raportorii Consiliului European. Nu pentru că mai sunt sau nu profesor, sau dacă mai am sau nu salaria de merit.

- De ce este nevoie de constituirea unui nou Consiliu Suprem al Magistraturii - ceea ce va dura oricum ceva timp - pentru a pune în practică reparația ce vi se datorază?

- Nu este nevoie de existență acestui Consiliu, întrucât nu este nevoie să fie consultat.

"Cazul Turianu" constituind una din cele mai brutale intervenții ale Puterii în comiteri abuz, de la a cărui declanșare au trecut, lată, deja 9 luni, a stârnit un imens val de indignare în România. El a ajuns până la Consiliul European, cei doi raportori ai C.E. punându-l pe tapet cu prilejul vizitei recente făcute în România. Zilele trecute noul ministrul al Justiției, dl Iosif Chiuzbălan, a declarat public, în intenția mărturisită de a repa o strigătoare nedreptate. De pe data de 1 iulie, datele de la fâșa însă și confuzii și contradicții. Pentru împrejurarea lor l-am solu-

- Aşa căd nu a fost nevoie, atunci când ați fost îndepărtat?

- Bineînțeles. Conform Legii ei își menține existența pe 1 iulie 1993, iar eu am fost demis pe 14 iulie. Dar nu numai atât. Dv trebuie să aflați că eu nu sunt magistrat inamovibil. Eu sunt amovibil. Eu mă găsesc sub puterea art. 130 din Legea 92/92 de organizare judecătorească, pe care l-a fructificat Petre Ninosu. Iată-l cum sună: "De la data publicării acestei Legi în Monitorul Oficial (m.m., august '92) și până la dobândirea inamovibilității, în condițile prezentei Legi, numirea, transferarea, avansarea, suspendarea și eliberarea din funcție a judecătorilor este în competența ministrului Justiției". În consecință situația mea o rezolvă **ministrul Justiției**. Altceva: trebuie să stii că dl Ros, actual președinte la T.M.B., a renunțat la funcția de președinte al Judecătoriei sectorului 6, iar dl Constantiu, la cea de sef de secție la T.M.B., pentru a fi numit la Curtea de Apel București.

- Nu puteau fi numiți și oficii reaumărea lor?

- Nu, căci asta a fost condiția lui Ninosu. Să mie mi-a cerut Ninosu să renunț la postul de președinte al Tribunalului, să mă ia la Curtea de Apel zicând, că vedem noi ce facem pe urmă. Am răspuns: "nu domnil meu, întâi mă avansez și apoi vedem. Dacă vrei să mă avanseză avanseză-mă pe loc, să-mi gradul de consilier de Curte. Legea prevede și avansarea pe loc (art. 78). N-a fost de acord: "da-mi întâi funcția și pe urmă te avansez". Ați înțeles cred substratul și tot ce a urmat? Căci procedeul 1-a mai întrebuită și cu alii care au căzut în capcană. Dar să revenim la cei doi. El sunt judecători de Curie de Apel, iar la T.M.B. sunt acum eu delegație. Tot potrivit Legii delegația nu poate dura decât 2 luni maximum (art. 79) și ea se face la cererea președintelui instanței, lucru care nu s-a întâmplat.

- Dar delegarea aceasta este din iulie anul trecut. Poate fi încrezătoare?

- Doar o dată pe an - două luni - și în aceleași condiții - propunerea președintelui instanței - ceea ce acum ar însemna ca președintele cu delegație să se autopropună în continuare, și tot cu delegație. Afără de cazul în care se implică ministrul, cum a făcut Ninosu. Deci dacă e vorba de ilegalitate obiectivă ar trebui să fie Ros nu Turianu.

- Din ministru vă poartă însă de griji și dv. În sensul că "dacă ar avea vreo funcție, dl Turianu nu ar mai avea timp să scrie volume de specialitate pe care le are în proiect". Chiar așa este?

- Cu regret trebuie să-i precizez dlui ministru că o carte nu se scrie de pe o zi pe alta. Ea se concepe în ani de zile. Cele pe care le scriu acum vor apărea la sfârșitul lunii sau anul viitor. Ca să spui însă, că nu mai fmi redai funcția de președinte - că în fond despre asta e vorba - finindu-nu am timp să scriu mi se pare, nici nu stiu cum să spun, cum să calific.

- Dacă știe ce volume aveți în proiect, nu ar trebui să fie informat și cum le scrieți și dacă le puteți scrie?

- De bună seamă.

- Poate de această a afirmat că dv ați refuzat funcția de președinte al T.M.B.?

- Vă repet că nu mi s-a propus aşa ceva. Nici n-am abordat subiectul. Singura discuție pe care am avut-o cu dl ministru apropiat de acest subiect a fost la sediul Revistei de Drept, invitat de dsa - relativ

recent - la prezentarea unei cărți de Paul Vlahide. Cu acest prilej, în biroul redactorului șef al publicației mi s-a confesat: "Dacă și-a oferit postul de șef de secție și chiar pe acela de vicepreședinte te-a jignit". Atât. Sigur că m-ar jigni o asemenea propunere, acolo unde eu am condus toată activitatea Tribunalului și de unde am fost scos prin aranjamentele eunoscute. De ce nu m-a jignit dsa cu postul de președinte de tribunal? Mărturisesc că este o "jignire" pe care as fi acceptat-o.

- Dacă postul este încă liber, asigurat prin delegație,

- Trebuie să adaug că l-am întrebat, intrigat, de ce a făcut o asemenea declarare la vremea când eu nu am spus niciodată aşa ceva. Nu mi-a răspuns satisfăcător. Mai curând s-a bălbăt.

- Ar mai fi problema cu fâșile create și cu bisericuțele existente pe vremea dv?

- Mai întâi nu știu ce înțelegi cu fâșii. Faptul că altora de promovare, o serie de iniți - pe care nu îi numesc judecători - s-au constituit în grup care la o ședință convocată de proferat atacuri și minciuni, și apoi pe diferite căi spre deschidere, făcute asupra lor și s-a creat astfel ună între unii și alții? Lururile astăzi sunt acum prea bine cunoscute. Ca să poată fi interpretate altfel și sau bisericuțe își are, evident, destinație tot în vîrful piramidei. Dar de fapt sunt mai multe, cî nu mai două.

- Ce așteptați acum de la dl ministrul Justiției, dacă mai așteptați ceva?

- Dreptatea.

A consemnat Ioan F.

**FIRMA
JAMIL ZAMEL Ltd.**

Str. Grigore Mora nr.31,
tel: 2122257, 2122686;
fax: 3129793

următoare
produse impre
AUSTRI

NAPOLITANE CACAO DUBLE

15%

COCONUT-CAPUCINO

15%

JUICE ORANGE 1.5 l

15%

JUICE LEMON 1.5 l

15%

MIRINDA (cutie 0.5 l)

10%

BISCUITI PRINZEN ROLL CU

CREMĂ DE CIOCOLATĂ

ȘI ALUNE

SUCURI NATURALE ORANGE

GRAPEFRUIT , MULTIVITAMINE

SUC DE ROȘII

BERE GOLD FASSL

(sticlă de 0.330 l)

Dreptatea